СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ■ № 107 (3857)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

«А ми тую козацькую славу...»

Козацьке свято у колишній гетьманській столиці Батурині зібрало під свої знамена тисячі шанувальників славного історичного минулого, новітніх отаманів, сотників, полковників та юних джур, козачат.

Гості та батуринці вшанували хресним ходом з єпископом Сумським та Охтирським Київського патріархату Мефодієм загиблих у 1708 році борців за незалежність України. Учасників свята привітали народні депутати України Геннадій Удовенко, Левко Лук'яненко, голова Чернігівської облдержадміністрації Микола Лаврик. А потім — козацькі забави: танці, міряння силою, голосом, запашний куліш.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: співає народний фольклорний гурт «Червона калина» (художній керівник — Раїса Пузирьова) з Ніжина.

Фото автора.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

З думою про прийдешнє

Члени тимчасової президії першої сесії Верховної Ради України та уповноважені представники депутатських фракцій на нараді у вівторок обговорили питання про порядок проведення пленарного засідання в середу, 14 червня.

Планується, що після відкриття ранкового засідання відповідно до частини 3 статті 25 Регламенту Верховної Ради України буде відведено 30 хвилин для виголошення народними депутатами заяв, повідомлень та пропозицій.

Після цього передбачається перейти до розгляду питань, передбачених постановою Верховної Ради України «Про порядок денний першої сесії Верховної Ради України п'ятого скликання на період до сформування персонального складу комітетів Верховної Ради України».

Крок уперед і два назад

Саме так можна коротко охарактеризувати коаліційні перемовини, що тривали впродовж минулих вихідних.

Ще в суботу зранку на короткій півгодинній зустрічі у форматі «трійки» за участю чільників «Нашої України», БЮТу і СПУ все начебто йшло до успішного фіналу: «нашоукраїнці» запропонували винести розбіжності до окремого протоколу, що не завадило б підписанню коаліційної угоди, та узгодити всі розбіжності за якихось два місяці. Заради цього представники «НУ» запропонували створити робочу групу.

(Закінчення на 2-й стор.).

Докладніше про євроінтеграцію

Учора у Брюсселі відбулося перше обговорення проекту плану дій «Україна—ЄС» у сфері юстиції, свободи і безпеки.

У зустрічі з української сторони взяли участь співробітники Міністерства юстиції та представництва України при ЄС. Розробка такого документа вкрай важлива для України, бо передбачає, зокрема, розширення транскордонного співробітництва, посилення боротьби зі злочинністю, тероризмом та іншими видами незаконної діяльності, що має міжнародний характер. Нагадаємо, що з 1 травня 2004 року Євросоюз став нашим західним сусідом.

Великі маневри

У складі екіпажу затриманого в Туреччині британського судна зі зброєю було вісім українських громадян, повідомив учора на брифінгу керівник прес-служби МЗС України Василь Філіпчук.

Річ у тім, що в понеділок у турецькому порту Дериндже було затримано британське судно «Scan Bothnia», що перевозило зброю, бронетехніку і боєприпаси, завантажені на борт в одному з портів України. Вантаж не був задекларований, тому судно затримали до з'ясування обставин і надходження необхідних документів.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Минулої неділі всі православні віруючі відзначали свято Святої Трійці — спогад про іпостасне з'явлення Святого Духа, народження християнської церкви.

На знімку: ті, хто прийшов на свято до Музею народної архітектури та побуту в Пироговому, поспішають сховатися від дощу.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

КОРОТКО

■ «Студентське братство» заявляє, що представники Партії регіонів у Феодосії руйнують їх наметове містечко (УНІАН).

■ У Тбілісі створено фанклуб збірної України з футболу, членом якого став президент Михайло Саакашвілі.

■ У Запоріжжі розстріляно відомого злочинного «авторитета» Юру Грузина (УНІАН).

■ Підозрюваному в убивстві активіста «ЗУБРу» Юрія Хадарцева пред'явлено обвинувачення і його заарештовано.

■ Керуючий криворізької філії одного з банків незаконно надав приватному підприємству 700 тис. грн. кредиту.

■ Профільний урядовий комітет схвалив проект Концепції співпраці із закордонними українцями.

■ Івано-Франківську обласну організацію Української народної партії очолив міський голова Калуша Ігор Насалик.

■ У НОМЕР

Машинобудування для села

Учора в Києві відкрилася XVIII Міжнародна агропромислова виставка «АГРО-2006». Про це «Голосу України» повідомили у Міністерстві промислової політики України. Ярмарок триватиме до 17 червня, і понад 50 підприємств машинобудування для АПК продемонструють тут зразки нової техніки, вузли та агрегати, що застосовуються на всіх етапах виробництва та переробки сільськогосподарської продукції. Серед учасників виставки такі відомі підприємства, як ВАТ «Харківський тракторний завод», ВАТ «Херсонські комбайни», ВАТ «Червона зірка» (Кіровоград), КВП «Дніпропетровський комбайновий завод», ВАТ «Борекс» (Бородянка), ВАТ «Уманьферммаш» і ВАТ «Тернопільський комбайновий завод».

Оцінюватимуть за моральними якостями

Позачергову переатестацію мають пройти міліціонери. Головне, на що звертатиметься увага, — це моральні та професійні якості, а не фізична підготовка. Про це повідомив на прес-конференції в. о. міністра внутрішніх справ Юрій Луценко в Ніжині. Тут у першій декаді червня сталися два резонансні вбивства — підполковника МНС та депутата міськради. Три години головний міліціонер приймав громадян-скаржників, а потім провів нараду з особовим складом міськрайвідділу. Керувати міськрайвідділом в. о міністра тимчасово призначив свого представника в Чернігівській області Володимира Малая.

Хабарників у Ялті ловлять мало не щодня

Правоохоронці столиці кримських курортів затримали просто на робочому місці фахівця I категорії відділу обліку та розподілу житла виконкому. Чиновниця за виконання своїх безпосередніх обов'язків вимагала винагороду в три тисячі доларів від матері-одиначки, яка бажала одержати ордер на вселення у квартиру, в якій проживала з дитиною 15 років. Погрожуючи не видати заповітний документ зовсім або віддати одну з кімнат давно обжитої самотньою матір'ю квартири сусідці, вона змусила сердешну жінку принести хабара. А «погоріла» шантажистка під час отримання частини цієї суми в розмірі 7,5 тисячі гривень. За цим фактом порушено кримінальну справу, повідомили в прокуратурі автономії, **передає наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Війна з пташиним грипом

У селі Піски Буринського району Сумської області, де виявлено пташиний грип, вилучено 790 голів птиці. Всього у селі утримується близько 7 тисяч 128 голів свійських пернатих. Про це повідомив головний державний інспектор ветеринарної медицини України Іван Бісюк. За його словами, у Буринському районі проходять подвірний обхід господарств, роздають медикаменти, автомобільний транспорт пущено в об'їзд цього населеного пункту.

(Продовження теми читайте на 5-й стор.).

■ СПОРТ

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Старт дано!

Кореспондентський пункт «Голосу України» на ЧС—2006 (Берлін, Крумме штрассе, 50) розпочав свою роботу!

Строкатий і гамірливий футбольний караван під назвою «чемпіонат світу в Німеччині» минулої п'ятниці вирушив у тривалу і захопливу подорож. То вже реальний факт. А ми з вами стисло переповімо про події перших днів. Почнемо з відкриття XVIII першості планети.

(Закінчення на 16-й стор.).

У Верховній Раді України зареєстровано проект парламентської постанови «Про впровадження Єдиної державної системи моніторингу виробництва, постачання, транспортування, споживання та оплати за паливно-енергетичні ресурси і житлово-комунальні послуги». ***(Інформуправління Верховної Ради).***

Народний депутат України Валерій СУШКЕВИЧ: «Механізм субсидування малозабезпечених верств населення у зв'язку з очікуваним зростанням цін на газ не є досконалим. Для отримання субсидії громадянину треба зібрати дуже великий пакет документів». ***(«РБК-Україна»)***

■ ПРИВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України V (XVI) скликання Верховної Ради України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають народного депутата України IV (XV) та V (XVI) скликань Верховної Ради України **ЗЛОЧЕВСЬКОГО Миколу Владиславовича з 40-річним ювілеєм** та бажають міцного здоров'я, довголіття, щасливих днів і плідних справ, благополуччя, добра та радості в житті!

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України V (XVI) скликання Верховної Ради України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають народного депутата України V (XVI) скликання Верховної Ради України **АРЖЕВІТІНА Станіслава Михайловича з 45-річним ювілеєм** та бажають міцного здоров'я, довгих щасливих років, благополуччя та здійснення всіх задумів!

■ У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Відповідно до букви закону

Центральна виборча комісія виключила з партійного списку Блоку Юлії Тимошенко з виборів народних депутатів 26 березня 2006 року 13 кандидатів. Як **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна»**, ЦВК ухвалила таке рішення в зв'язку з тим, що в Центрвиборчком надійшов протокол третього етапу міжпартійного з'їзду виборчого блоку БЮТ про виключення з виборчого списку зазначених кандидатів. Відповідно до виборчого закону блок має право виключити зі свого списку кандидата в будь-який час після виборів до реєстрації його народним депутатом.

На своєму засіданні ЦВК також зареєструвала народним депутатом України по партійному списку Партії регіонів Олега Царьова, який перебував на лікуванні. Отже, на сьогодні зареєстровано 449 народних депутатів із 450 обраних. У зв'язку з продовженням розгляду в судах справ з оскарження результатів виборів міського голови Києва ЦВК продовжила термін реєстрації народним депутатом Леоніду Черновецькому до 1 вересня.

■ У НОМЕР

Кілька версій убивства депутата

В Ялті від чотирьох поранень у голову й тіло помер депутат міськради Запоріжжя, «бютівець» Віктор Савкін. Як **повідомляє наш кримський кореспондент Віктор ХОМЕНКО**, невідомий кілер скоїв замах із засідки в кущах пістолетом, який іще не знайдено, і зник з місця злочину. Розслідування у справі веде прокуратура Ялти спільно з міліцією, котра повідомила: у Запоріжжі вже затримано трьох чоловіків, які можуть бути співучасниками вбивства. Правоохоронці відпрацьовують кілька версій нападу, адже вбитий депутат з 90-х років вів комерційну діяльність, був засновником й інвестором низки серйозних фірм. До Ялти покійний приїхав відзначити день народження друга.

А за **повідомленням нашого запорізького кореспондента Ігоря САМОЙЛЕНКА**, правоохоронці розглядають дві версії вбивства: пов'язану з комерційною діяльністю жертви, а також на грунті особистої неприязні. Блок Юлії Тимошенко, до фракції якого у Запорізькій міськраді входив депутат, як повідомили «Голосу України» в обласній організації БЮТ, розцінює вбивство Віктора Савкіна як політичне. У БЮТ створено власну слідчу групу, яку очолили народні депутати України, генерали СБУ Олександр Скибінецький та Андрій Кожем'якін.

* * *

Тим часом в Ужгороді на стадіоні «Авангард» невідомі спалили автомобіль — джип, який належить депутату Закарпатської обласної ради, члену фракції Партії регіонів Олександру Баранюку. Як **повідомляє УНІАН,** Закарпатське обласне відділення Партії регіонів розповсюдило заяву, в якій стверджує, що «комусь дуже вигідна дестабілізація політичної ситуації в краї», і вимагає негайного створення слідчої комісії.

Крок уперед і два назад

(Початок на 1-й стор.).

Однак уже опівдні переговори щодо коаліції було зупинено. За офіційною версією «Нашої України» — через позицію соціалістів. «Можна констатувати, що сьогоднішній раунд закінчився нічим. Соціалісти категорично наполягають, щоб посаду Голови Верховної Ради обійняв Олександр Мороз. «Наша Україна» виступає за збереження принципів, викладених у коаліційній угоді, — визнання результатів виборів, почерговий послідовний розподіл посад і виключення з переліку посад, які розподіляються, тих, котрі згідно з Конституцією належать до компетенції Президента», — пояснила керівник інформаційного департаменту «Нашої України» Тетяна Мокріді.

А у понеділок, 12 червня, «Наша Україна» розповсюдила заяву, в якій узагалі вважає безперспективним подальший хід перемовин зі створення коаліції у зв'язку з позицією СПУ. «Особисті амбіції лідера соціалістів зруйнували переговори зі створення коаліції», — йдеться у заяві блоку.

Водночас соціалісти спокійно відреагували на заяву «нашоукраїнців» і мають намір продовжувати переговорний процес. Один із керівників СПУ — Йосип Вінський в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» сказав, що соціалісти «просто співчувають» «Нашій Україні», яка, на жаль, не бачить, скільки зробив для «Нашої України» Олександр Мороз.

Ще один потенційний коаліціянт — Блок Юлії Тимошенко — вважає, що перемовини зі створення коаліції треба вести на іншому рівні: лідерів СПУ, БЮТ і Президента України. Заступник голови фракції БЮТ у Верховній Раді Микола Томенко в інтерв'ю журналістам заявив: «Пошук компромісу повинен вестися між трьома лідерами, котрі були на Майдані». М. Томенко припускає: інакше в період «безвладдя» інші парламентські сили — Партія регіонів і Комуністична партія — зможуть «зібрати голоси для проведення разового голосування з обрання керівництва Верховної Ради».

На втручання у процес та допомогу глави держави сподівається і лідер Соцпартії Олександр Мороз. «Коаліцію демократичних сил України буде створено, якщо Президент України Віктор Ющенко втрутиться у процес і закличе до порядку «Нашу Україну», — заявив він. На погляд О. Мороза, «нашоукраїнці» використали питання про посаду глави парламенту як привід, щоб поновити переговори з Партією регіонів. Хоча самі соціалісти, за словами їхнього лідера, виключають можливість перемовин із «регіоналами», навіть якщо їм буде запропоновано посаду Голови Верховної Ради. Згодом прес-служба О. Мороза розповсюдила його заяву, в якій ідеться, що «переговори зі створення коаліції зайшли у глухий кут, і прорив у цьому питанні можливий лише за однієї обставини — коли В. Ющенко офіційно візьме участь у переговорах і як Президент України виступить гарантом політичних домовленостей». А вчора лідер СПУ Олександр Мороз в інтерв'ю Бі-бі-сі назвав іншу причину зриву переговорів зі створення коаліції: на його погляд, «Наша Україна» ніяк не може погодитися з кандидатурою Юлії Тимошенко на посаду Прем'єр-міністра.

Остаточно визначитися з формуванням коаліції «помаранчеві» обіцяли сьогодні, 14 червня, коли має відбутися чергове пленарне засідання Верховної Ради. Втім, недарма у давній народній приказці сказано, скільки чекають обіцяного...

* * *

Коли верстався номер, блок «Наша Україна» оприлюднив заяву зі зверненням до політичних сил, які перемогли на виборах, із закликом сісти за стіл переговорів і взяти на себе відповідальність за роботу законодавчої і виконавчої гілок влади. «Сьогодні ми вимушені констатувати, що переговорний процес зайшов у глухий кут, — йдеться у заяві «НУ». — До цього спричинила ультимативна позиція Соціалістичної партії України та БЮТ, які поставили свої кадрові амбіції вище волевиявлення українського народу. «Наша Україна» не сприймає мови ультиматумів і покладається виключно на результати голосування 26 березня 2006 року».

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

У секретаріаті Президента відбулася зустріч глави держави з лідерами політичних сил — Юрієм Єхануровим, Романом Безсмертним, Юлією Тимошенко та Олександром Морозом.

Консолідація, а не егоїзм

Політик, що претендує на посаду Прем'єр-міністра, повинен узяти на себе відповідальність за створення коаліції, — заявив Президент України Віктор Ющенко у своєму радіозверненні. Глава держави наголосив, що процес формування коаліції, безперечно, має відбуватися з урахуванням результатів виборів.

Говорячи про портфелі, Президент наголосив, що не допустить «ніяких торгів» стосовно розподілу за політичними квотами посад, які за Конституцією визначає виключно глава держави. «Стабільність коаліції можливо забезпечити лише на засадах прозорості і взаємної відповідальності всіх її учасників», — наголосив Президент, додавши, що саме з цієї причини вимагатиме від Верховної Ради першочергового прийняття закону «Про Кабінет Міністрів» і не допустити подальшого блокування роботи Конституційного Суду.

Глава держави наголосив, що наполягає на формуванні саме демократичної коаліції, але не втручається у процес її створення відповідно до закону. Президент ще раз підтвердив свій намір працювати і з парламентською більшістю, і з опозицією.

Звертаючись до представників політичних сил — учасників переговорного процесу — Президент висловив переконання, що в Україні не відбудеться повторних виборів: «Пам'ятайте, повторних виборів не буде. Сьогодні вам довірено відповідати за країну, отож ви мусите створити більшість! Зовнішні загрози та внутрішні проблеми потребують від українських політиків консолідації, а не егоїзму».

Судові рішення тепер для всіх

Учора у Верховній Раді України відбулася прес-конференція, присвячена відкриттю Єдиного державного реєстру судових рішень України, який почав діяти з 1 червня. Згаданий реєстр міститиме всі судові рішення, прийняті судами України починаючи з 1 червня 2006 року. На сьогодні до реєстру заносяться рішення Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, апеляційних і місцевих господарських та адміністративних судів, апеляційних загальних судів. Внесення рішень місцевих загальних судів до реєстру має бути здійснено починаючи з 1 січня 2007 року. Однак у реєстрі можна знайти рішення господарських судів починаючи з 2000 року, які Вищий господарський суд передав зі свого сайту.

Єдиний реєстр судових рішень діятиме у два способи — паперовому (громадянин може за запитом отримати копію рішення) і електронному (досить просто зайти на сайт реєстру і ознайомитися з наявними рішеннями).

Нові можливості громадян на прес-конференції означив народний депутат Василь Онопенко, а процес отримання рішення з реєстру в електронному вигляді продемонстрував заступник голови Державної судової адміністрації Леонід Богданов. Оскільки на 2006 рік на ведення та експлуатацію реєстру виділено 1 мільйон 700 тисяч гривень, то отримати рішення, сподіваємося, не буде проблемою.

Наталія ВІЛАМОВА.

10 РОКІВ ЗА ОСНОВНИМ ЗАКОНОМ

Леонід КРАВЧУК: «Влада повинна показувати приклад, як жити за Конституцією і за правом»

Десята річниця Конституції України збіглася з розпалом конституційного процесу — з нинішнього року стартувала політична реформа. Однак сьогодні говорять уже про розробку абсолютно нової редакції. Про те, як творили Основний Закон на зорі незалежності нашої держави, як жили за українською Конституцією останні 15 років та як вона може змінитися у недалекому майбутньому, — в розмові нашого кореспондента з першим Президентом України Леонідом КРАВЧУКОМ.

— У чому полягали складнощі першого етапу конституційного процесу в Україні — до схвалення у 1996 році Конституції? Чому не вдалося прийняти Основний Закон одразу після здобуття незалежності України парламентом першого скликання?

— Причин чимало. Найголовніше те, що політична еліта загалом і депутати Верховної Ради України не були готові до прийняття справді демократичної, справді нової Конституції, яка зафіксувала б основоположні проблеми і процеси, перспективи розвитку незалежної держави. Адже та Верховна Рада, до складу якої входило 370 комуністів, не могла швидко змінити свої уяви про Україну, принципові позиції щодо державності, незалежності, ринкової економіки, загалом усіх засадничих проблем життя нової держави. І тому розпочали з того, що внесли зміни до Конституції, прийнятої в 1978 році. Це був перший етап. Частина народних депутатів пропонувала проголосити Декларацію-Конституцію. І це питання навіть обговорювали у парламенті: чи можна Декларацію про державний суверенітет України, прийняту 16 липня 1990 року, вважати Конституцією. Наголошували на тому, що в багатьох країнах, тих же США, Конституція має лише загальний характер. А, скажімо, Велика Британія живе за принципом прецедентного права і загалом Конституції не має. І, мовляв, Україні не потрібно мати таку деталізацію в Конституції — проголосити Декларацію про державний суверенітет України Основним Законом і жити за ним.

Для того, щоб виписати Конституцію, потрібно було побачити, які зміни відбулися у житті України. Ми говорили про ринкову економіку, але не мали уявлення, що це таке. Говорили про власність на землю, свободи та права людини, а жили уявами Радянського Союзу. І потрібен був час, щоб зрозуміти, наскільки важливі ті проблеми, які потрібно порушити у Конституції. Тому я не наполягав як Голова Верховної Ради України на тому, щоб одразу її приймати. Парламент першого скликання утворив конституційну комісію, (я був її головою), і почали працювати над текстом нової Конституції. Спочатку схвалили її концепцію, обговорили у суспільстві.

— Чи не найбільша дискусія і боротьба тоді тривала щодо моделі державної влади. Якою має бути Україна —президентська, парламентська чи президентсько-парламентська, парламентсько-президентська республіка?

— Ми тоді схвалили принципово, і з цим погодилася більшість народних депутатів і я, що Україна має бути парламентсько-президентською. Внесення змін до на той час чинної Конституції було першим кроком до парламентсько-президентської республіки. Адже в них було записано, що Прем'єр-міністра затверджує не Президент, а Верховна Рада. Досі пам'ятаю 114-ту статтю: весь склад Кабінету Міністрів затверджується парламентом. А шість—сім міністрів затверджує Верховна Рада за поданням Президента. Тобто ті зміни до Основного Закону, які внесено сьогодні, особливо щодо Кабінету Міністрів, вони вже були в Конституції.

— Однак ви спочатку були прихильником президентської форми управління...

— Ми шукали... Я був прихильником президентської моделі, бо приклад показала Росія. Вона ж першою і декларацію прийняла, і зміни до Конституції, і повноваження президента Росії були досить широкі. Тож частина народних депутатів схилялися саме до такої моделі й переконували мене: мовляв, у складний час, у перехідний період для держави важливо не заговорити проблему, а приймати рішення швидко й оперативно, інакше можемо втратити динамізм, загальмувати процес створення України. Я вивчав і ті, і ті настрої, але врешті-решт прийшов до висновку, що повинна бути парламентсько-президентська модель. І після цього не змінював своєї точки зору. І вже коли відійшов від президентства у своїй книжці «Влада» переконував: має бути така система влади в Україні, в основі якої лежить парламентсько-президентська форма правління.

— У Конституції, схваленій 1996 року, багато політиків вбачали суперечності, які могли призвести до узурпації влади в одних руках. У чому, на ваш погляд, основні суперечності цієї Конституції, через які назріла потреба вносити до неї зміни?

— У світовому досвіді досконалих конституцій немає. Конституція кожної держави має певні суперечності. Але якщо влада ставить завдання виконувати Конституцію, то вона виконується. Наша влада за 15 років ніколи не ставила такого завдання. Вона керується не Конституцією, а власними намірами і доцільністю. Тому говорити про Конституцію, її досконалість чи недосконалість у країні, де влада сповідує конституційний нігілізм і правовий нігілізм загалом, не варто. Ось уже 10 років ми згадуємо в ці дні про Конституцію. Але варто говорити передусім про те, як вона виконується.

— Ті конституційні зміни, які набули чинності з нового року, все-таки запрацюють у повному обсязі чи буде здійснено їх ревізію, хід назад?

— Уже йде ревізія — словесна і фактична. Пропозиції, які вносять і з боку влади, і з боку фракцій, абсолютно суперечать тим змінам, які внесено до Конституції. Хочемо зробити якийсь ідеальний текст Конституції, але не кажемо, що влада повинна показувати приклад, як жити за Конституцією і за законами. Я маю нігілізм не до самої Конституції, її тексту і слів. Так, там є суперечності. Але виписати все ідеально — важко.

Дехто з поважних людей нині кажуть: давайте деякі гострі проблеми, які є в Конституції та в житті, не братимемо зараз до уваги, винесемо їх за дужки, а потім — на всеукраїнський референдум. Однак сьогодні обирається влада. Кабінету Міністрів треба приймати рішення. Щодо ЄС, щодо ЄЕП... Але скажуть: стоп! Те, що записано, не має сили. Почекайте, поки проведемо всеукраїнський референдум. А він може бути проведений через два роки. І що ж — нічого не робити, не працювати, а чекати референдуму? У мене складається враження: або люди хочуть представити всіх дурнями, або самі нічого не розуміють. Може, приймемо Конституцію з одного рядка: всі питання життя держави вирішує народ. І крапка.

— А чи будуть, на ваш погляд, новим парламентом остаточно ухвалені зміни до Конституції щодо посилення ролі місцевого самоврядування? Адже тепер багато політичних сил, кожен по-своєму, у цьому зацікавлені?

— Справді, скажімо Партія регіонів має повну перевагу в десяти областях. Тож депутати від «регіоналів», звісно, наполягатимуть на тому, щоб місцеві органи влади мали якомога більше повноважень. У демократичній країні, де держава — як єдине ціле, така позиція є прийнятною. Але коли в нас дві України: одна на півдні—сході та у центрі—заході, — є дві позиції, дві точки зору, то, розписавши повноваження місцевим органам влади, забудуть, що є центральна влада, і що Україна — не федеральна держава. Зміни до Конституції щодо місцевого самоврядування, думаю, обов'язково переглядатимуть. Про це вже чуємо від обох сторін. Хоча той закон, який схвалила Верховна Рада (попередньо. — **Ред.**), можна було б прийняти, бо над ним досить довго і професійно працювали народні депутати з усіх фракцій.

— Нині вже говорять про потребу прийняти не окремі зміни, а новий варіант всієї Конституції України. Кажуть, що в Кончі-Заспі над цим уже працює відповідна робоча група...

— Це відволікання від головного питання — жити за законами, які є. І знову людям посіяти думку, що Конституція недосконала, що її можна не дотримуватися, що можна жити так, як хочемо, і загалом не звертати увагу на закони і Конституцію, бо готується нова, краща. Але тим, хто це робить, хочу задати одне запитання: у кого зараз є 300 голосів у Верховній Раді? Коли не можуть зібрати 226 голосів на коаліцію?

Інтерв'ю взяла **Юліана ШЕВЧУК.**

Повертаємося в зиму. Наш аргумент — труба

■ **БАЛАНС ТИЖНЯ**

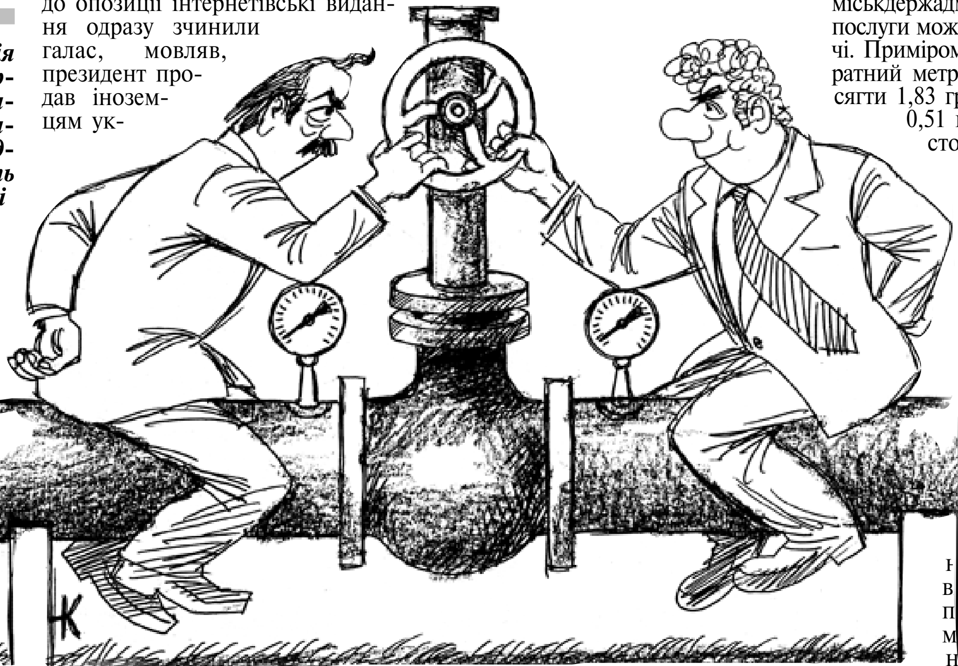
Минулого тижня пророчі слова в. о. Прем'єр-міністра Юрія Єханурова, мовляв, травневе підвищення цін на газ і електроенергію — це лише розминка, схоже, стають реальністю. 8 червня Національна комісія регулювання електроенергетики (НКРЕ) прийняла рішення підвищити з 1 липня 2006 року відпускні ціни на природний газ для населення на 85 відсотків. Порівняно з тими, які діють з 1 травня. Приміром, абоненти, котрі мають лічильник і нині другий місяць платять по 22 копійки за кубометр газу, платитимуть 41 копійку. Різниця солідна. Водночас ціни на газ для бюджетних організацій зростуть на 80 відсотків, а для теплопостачальників — на 79.

Формальне рішення НКРЕ про підвищення тарифів на газ для населення набере чинності після реєстрації відповідної постанови комісії у Мін'юсті. Якщо міністерство протягом місяця не зареєструє постанову, то НКРЕ буде змушене скасувати своє рішення. Але, зрозуміло, що це з області фантастики. Тож, шановне населення, готуйся платити за голубе паливо на економічно обгрунтованому рівні з 1 січня 2007 року. А яка ж вона — економічно обгрунтована ціна? У НАК «Нафтогаз України» стверджують: економічно обгрунтована ціна для потреб населення — 43,4 копійки за кубометр газу, для бюджетних організацій — 74, для підприємств комунальної теплоенергетики — 76 копійок. Хто вірить, що на цьому буде поставлено крапку? Втім, можна і не запитувати. Мабуть, чиновники від газу і самі сумніваються...

Бо у газових стосунках з Росією ми знову повертаємося в зиму. Північний сусід уже не тільки вустами керівників «Газпрому», а й вищих державних сановних осіб погрожує переглянути ціну на газ для України. Навіть уже з 1 липня. Якщо вже своєму великому другу і союзнику Білорусі Росія має намір у 2007 році підвищити ціну на газ з 46,68 долара за тисячу кубів до 200 доларів, то для нас й поготів. Віддана ідеї інтеграції Білорусь хоче ціну на газ ту, яка на внутрішньому російському ринку, і поки що брикається. Можливо, щось і виторгує, зіб'є ціну.

Наш аргумент у газовій «війні» — труба. Міністерство економіки заявило про намір переглянути ціни на транспортування і збереження російського газу, якщо Росія змінить ціну на газ. В. о. міністра економіки А. Яценюк заявив також про наміри посилити контроль за якістю російського газу для України. Ціна за газ також має бути пов'язана з якістю.

Минулого тижня енергобезпекою країни активно переймався і Віктор Ющенко. В основному за кордоном. У Гаазі за його участі всесвітньо відома компанія «Шелл» і «Укргазвидобування» підписали угоду про розвиток і видобуток газу і нафти в Україні. «Шелл» надасть новітні технології, бо глибина залягання корисних копалин 6—7 кілометрів, а виконувати роботи співробітники «Нафтогазу України». Наближені до опозиції інтернетівські видання одразу зчинили галас, мовляв, президент продав іноземцям українські надра. За їхньою логікою краще було б голими і босими сидіти на тих запасах корисних копалин, які маємо на великих глибинах і заглядати в рота тим, хто їх видобуває за допомогою тієї самої «Шелл», яка працює в 140 країнах світу і видає на-гора газ і нафту в 45 з них. До речі, переговори із «Шелл» велися вісім років. Перша інвестиція в наші надра — 100 мільйонів доларів.

На форумі «Чорне море — діалог і партнерство» у Бухаресті Віктор Ющенко висловив пропозицію диверсифікувати поставки нафти і газу в Європу через Україну і Грузію в обхід Росії. Йдеться про поставки із Казахстану і Азербайджану, де працюють американські нафтові компанії, які можуть фінансового підтримати проект. На днях міністр промисловості і енергетики Росії В. Христенко заявив, що до 2030 року Росія контролюватиме 65 відсотків європейського імпорту газу. Євросоюзу перспектива однієї «голки» не влаштовує. То ж чим дідько не жартує.

Підвищення платні за газ та електроенергію автоматично веде до подорожчання комунальних платежів. Про це вже заявила Київська міськдержадміністрація. Тарифи на послуги можуть зрости вдвічі—втричі. Приміром, квартплата за 1 квадратний метр житлоплощі може досягти 1,83 гривні, замість нинішніх 0,51 гривні в середньому по столиці. Тож плата за стандартну 1-кімнатну квартиру площею 31 квадратний метр може сягнути 200 гривень, а за 3-кімнатну площею 66 квадратних метрів доведеться викласти понад 500 гривень. Щоправда, якість послуг, схоже, залишиться на такому самому рівні.

Цікаве дослідження оприлюднив минулого тижня Фонд Разумкова. Як ви гадаєте: куди сьогодні наші співвітчизники вкладають гроші? Найпривабливішим напрямом вкладання коштів є нерухомість. За п'ятибальною шкалою цей напрямок збереження заощаджень набрав 4,57 бала. Тверді квадратні метри відчутно відірвалися від вкладань у власний бізнес — 3,98 бала. Третє місце — вкладання у золото та ювелірні вироби — 3,58 бала. Затим йдуть антикваріат — 3,56, автомобілі —3,54. Останнє виправдане, якщо авто купується з комерційною метою. Є у згаданому переліку «панчохи», побутова техніка тощо. Ось так і живемо. Хто у що вірить, туди і вкладає кошти. Якщо має їх не лише на елементарне існування.

Леонід БРОВЧЕНКО.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 107 (3857)

У Лейпцигу сьогодні і завтра у зв'язку з участю нашої команди в чемпіонаті світу з футболу працюватиме консульський пункт України (УНІАН)

МЗС вирішило розірвати з компанією «Конгломерат» договір про формування позитивного іміджу України за кордоном (УНІАН)

■ У НОМЕР

Пора великого молока і низьких цін

На Житомирщині ціни на молоко продовжують падати. Однак якщо юридичним особам платять за літр від 80 копійок до 1,2 гривні, то у фізичних осіб його заготовляють по 65—70 копійок, а в окремих віддалених молокопунктах і по 55 копійок. Водночас зростають вимоги до якості молокопродуктів. Зокрема, відтепер доїння повинне здійснюватися механічно, а не вручну. Проте переважна більшість молока заготовляється у приватному секторі, де таких критеріїв дотриматися неможливо. Крім того, господарства, що здають невеликі партії молока, не можуть опиратися ціновому диктату переробників. Тож виробникам молока області рекомендовано використовувати різні форми об'єднань для спільного відстоювання економічних інтересів.

Олексій КАВУН.

Привчають до чистоти

Луганськ. Влада міста вирішила відновити традиційні суботники. На думку міського голови Сергія Кравченка, «радянська» форма роботи в певній мері допоможе в наведенні порядку з благоустрою обласного центру. Комунальне господарство переживає сьогодні великі труднощі: не вистачає людей, спецтехніки, фінансових ресурсів. Але якщо об'єднати зусилля підприємств, організацій, а також жителів міста, то усім разом можна зробити Луганськ привабливішим і чистішим. Цю роботу почали з ліквідації смітників побутових відходів, знищення бур'янів на вулицях. Керівники підприємств підтримали ініціативу влади, триває пошук інвесторів для придбання необхідної техніки і контейнерів для сміття, а раз на тиждень луганці виходитимуть на суботник.

Алла АНТІПОВА.

Назустріч вітру і косі

Миколаїв. Завершилася 13-та екологічна вітрильна регата «Кубок Кінбурнської коси», у якій взяла участь рекордна кількість яхт різного класу — 60. Учасники перегонів, стартуючи з Миколаївського яхт-клубу, через три доби фінішували в Очакові. Мета нинішньої регати, що має ім'я свого натхненника відомого яхтсмена Сергія Шаповалова, — популяризація вітрильного спорту і привернення уваги до проблем регіонального ландшафтного парку «Кінбурнська коса». До речі, спортсмени, для яких організовували і захопливі екскурсії на суші, дотримували всіх норм екологічної поведінки.

Олена ІВАШКО.
Фото автора.

Севастополю — 223 роки

Севастополю сьогодні виповнюється 223 роки. Напередодні на Приморському бульварі 130 підприємств міста виставили свою продукцію: від марочних і ігристих вин до більш як 200 найменувань риби і керамічних виробів у античному стилі. Але голова міськради Валерій Саратов і голова МДА Сергій Куніцин більше уваги приділили стендам з апаратурою для енергозбереження, біметалічним опалювальним радіаторам, плавучим кранам і спеціалізованим суднам виробництва ВАТ «Севастопольський морський завод», судновій системі охоронного оповіщення й іншим «серйозним» товарам, які виробляє місцеве підприємство «Орвіс». А найяскравішим видовищем був марш-парад XIII Міжнародного фестивалю військово-історичних клубів. «Уніформісти», котрі своїми руками відтворюють одяг і озброєння армій різних держав і часів, розіграли перед городянами і гостями ар'єргардний бій 1812 року під Полоцьком.

Тетяна КУРАКІНА.

Неймовірні пригоди француза в Україні

Кореспондент «Голосу України» повертався з відрядження в Любашівський район Одеської області. Звичайно завантажена автотраса Київ—Одеса в цей суботній ранок була практично порожня. Поява над шосе білокрилого в'юнкого літачка викликала серед водіїв почуття легкого шоку. Ну, а коли літак м'яко приземлився і покотився, як ні в чому не бувало, по автобану, не обганяючи машини, але й не поступаючись їм дорогою, подив водіїв перейшов у захоплення: повітряно-наземний ас та й годі!

Надлегкий літак моделі МС4S40 (**на знімку**) припаркувався у придорожній «кишені» на 336-му кілометрі автобану Київ—Одеса. З кабіни вистрибнув льотчик.

Пілот — 54-річний громадянин Франції Бернар Ренар — пояснив, що зі своїм другом, громадянином України, вирішив злітати на вихідні з Києва до Одеси, щоб скупатися в Чорному морі й попити пивця. Але під час польоту зненацька забарахлив двигун, і довелося здійснювати вимушену посадку на трасу.

— Не сподівався, що в Україні такі гарні дороги, — сказав мені француз. — Не думав, що так оперативно й чітко спрацюють рятувальні служби.

Справді, співробітники одеської ДАІ та Управління МНС в Одеській області прибули на місце пригоди вже через кілька хвилин після приземлення літака. За розпорядженням держдепартаменту авіаційного транспорту Міністерства транспорту і зв'язку України головний регіональний пілот-інспектор І. Соколи транспортував літак від села Троїцьке Любашівського району до Одеси для ремонту двигуна і надання допомоги пілотові.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.
Фото Центру громадських зв'язків УДАІ Одеської області.

Базар у Вінниці

Сьогодні у Вінниці на майдані Незалежності під вікнами міськвиконкому відбудеться мітинг протесту підприємців проти заборони влади здійснювати торгівлю на вулицях міста.

Людей скликає на майдан нова громадська організація — «Коаліція учасників помаранчевої революції» (КУПР). Її представники активно поширюють у місті листівки із закликом «Прийди на майдан!» А також нагадують землякам про те, що приватні підприємці, зайняті торгівлею, втомилися боротися з корумпованими представниками влади і олігархами за свої конституційні права. Влада своїм рішенням про заборону вуличних ринків нищить їхній бізнес.

Підприємці підкреслюють, що змушені вдаватися до радикальних дій, і шукають у цьому підтримку у вінничан. На майдані перед міськвиконкомом у минулі вихідні з'явилися перші намети. Тим самим «приватники» розпочали безстроковий пікет приміщення влади міста. А щоб заробити на прожиття для себе і членів своїх сімей, на знак протесту мають намір організувати торгівлю під вікнами міськвиконкому.

Голова Вінницької міськдержадміністрації Володимир Гройсман у відповідь вкотре наголосив, що влада не відступить від свого, бо у місті є достатньо вільних місць на ринках, куди протягом усього часу протистояння правоохоронці спрямовують торгуючих. Але більшість із них не мають бажання покидати свої нинішні робочі місця. Чим закінчиться сьогоднішня акція, ми повідомимо читачів в одному з наступних чисел газети.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

В суд на НАК «Нафтогаз»

пригрозили подати міські голови. Міські голови великих міст, члени асоціації міст України, вважають різкий стрибок цін на газ необґрунтованим і переконані, що Кабмін повинен компенсувати збитки споживачам. Про це повідомляє видання «Коммерсант». Голови міст направили звернення до Верховної Ради та Президента із проханням до 21 червня скликати з газового питання засідання Ради нацбезпеки та оборони.

■ ВІСТІ З ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Кір розбушувався

Якщо за весь минулий рік у Тернополі було зареєстровано два випадки захворювання, то нині цифра наближається до 400. Це молоді люди, переважно студенти. Кір небезпечний ускладненнями. Є випадки розвитку пневмоній, запалення головного мозку.

Сироти отримали путівки на навчання

Більш як 80 випускників шкіл-інтернатів Тернопільщини отримали з рук голови облдержадміністрації Івана Стойка рекомендаційні листи для вступу до профтехучилищ, коледжів та вузів. Торік завдяки таким путівкам студентами стали понад сто сиріт. Лише в Тернопільському державному економічному університеті навчається більш як 60 студентів-сиріт і позбавлених батьківського піклування. До слова, вуз дбає про них аж до працевлаштування. Інколи випускники-сироти мешкають у студентських гуртожитках, допоки не вирішиться питання із житлом.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

«Ящиковий бізнес»

У районному центрі Новоазовськ, що в Донецькій області, багато хто її називає бабусею Женею. 73-річна Євгенія Чмельова більш як 30 років пропрацювала в бібліотеці при райкомі партії бібліотекарем.

— Я пішла на пенсію ще за часів СРСР, одержувала 112 карбованців, — каже бабуся Женя, — а тепер — 373 гривні. Та хіба на них можна прожити? Син у мене інвалід II групи. За двокімнатну квартиру треба платити. От і займаюся «ящиковим бізнесом»: цибулька, огірочки, іноді рибки рибалки підкинуть. Виручає торгівля.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Зав'язали «Тугим вузлом»

На знак протесту проти проведення міжнародних навчань «Тугий вузол» просто на полі аеродрому «Кульбакіно» оселилися в наметах представники руху «Народна опозиція» Наталії Вітренко. За словами пікетувальників, вони виступають проти присутності в Україні військ НАТО. І те, що навчання вже перенесено на невизначений термін, про що минулого тижня у Брюсселі заявив в. о. міністра оборони, їх не хвилює.

Україно-британські навчання «Тугий вузол» у рамках програми «Партнерство заради миру» повинні були розпочатися під Миколаєвом з 9 червня. Як заявив голова облдержадміністрації Олександр Садиков, на них іноземна сторона могла б витратити близько півтора мільйона євро, зокрема на харчування, готельну сферу. На аеродром «Миколаїв», де зараз є проблема з виплатою заробітної плати у зв'язку з відсутністю рейсів літаків, повинні були прилетіти три транспортні літаки, і влада могла б виплатити половину заборгованості у зарплаті, а це приблизно 150 тисяч гривень. Якщо буде прийнято рішення про проведення цих навчань на території іншої держави, то Україна втратить від 2,5 до 5 мільйонів гривень.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Великі маневри

(Початок на 1-й стор.).

«Зараз триває робота між відправниками вантажу, його одержувачами і транспортною компанією. Тільки-но всі питання буде з'ясовано, ми дамо більш докладну інформацію», — зазначив дипломат.

Водночас джерело в «Укрспецекспорті» заявило в інтерв'ю агентству УНІАН про спроби дискредитувати Україну на міжнародному ринку озброєнь: «Комусь не подобається активність України на ринку озброєнь узагалі і на іракському зокрема». До речі, за даними Стокгольмського міжнародного інституту досліджень проблем світу, Україна сьогодні посідає шосте місце у світі за обсягами експорту зброї за останні п'ять років.

Тим часом остання група із 102 американських резервістів о 14.27 у понеділок вилетіла з міжнародного аеропорту Сімферополя на американську базу Рамштайн у Німеччині.

Як повідомили в управлінні прес-служби міністра оборони, це була остання група з 227 фахівців зі США, котрі мали побудувати на Старокримському полігоні казарми й вдосконалити наявну інфраструктуру в рамках підготовки до двосторонніх україно-американських навчань «Сі Бриз-2006».

Під час проводів резервістів командувач Військово-морських сил України контр-адмірал Ігор Тенюх від імені міністра оборони України висловив подяку резервістам. Командувач вибачився за ситуацію, в якій вони опинилися, і подякував їм за розуміння. Тенюх вручив старшому групи резервістів полковнику резерву корпусу морської піхоти США Біллу Блеку пам'ятні сувеніри.

Однак голова кримської організації Партії регіонів народний депутат Василь Кисельов в інтерв'ю журналістам повідомив, що пікети навколо Феодосійського порту не знімуть доти, доки з його території не вивезуть назад вантаж, що призначався для робіт на полігоні і який було доставлено наприкінці травня американським судном Advantage.

■ ФОТОФАКТ

Американські військовослужбовці, які прибули до Феодосії для облаштування полігону, де мали відбутися навчання «Сі Бріз-2006», залишили Україну.

На знімку: ***американські військові від'їжджають до сімферопольського аеропорту.***

Фото Олексія СУВОРІВА (УНІАН).

ФАТХ і ХАМАС вийшли з-під контролю

За останні дні обстановка в Палестинській автономії різко загострилася. Міністр закордонних справ Палестини Махмуд аз-Захар, який представляє уряд, сформований радикальним угрупованням ХАМАС, заявив про те, що політика президента автономії Махмуда Аббаса веде до громадянської війни. У своїй різкій заяві ставленик ХАМАС наголосив, що призначений Аббасом референдум про майбутнє Палестинської автономії переслідує антипалестинські цілі. Серед них міністр назвав визнання держави Ізраїль.

Протистояння уже вилилося у відкриту збройну боротьбу. Напередодні представники ХАМАС атакували офіс служби безпеки автономії в Рафахі. Рух ФАТХ відповів аналогічно, і його прихильники взяли штурмом будинок уряду автономії в Рамаллі. Охорона будинку до такого була вочевидь не готова, чим і скористалися бійці і поліцейські угруповання ФАТХ. Нападники розгромили кілька офісів в урядовому комплексі і підпалили кабінет прем'єра Ісмаїла Ханії. Лідер палестинців Махмуд Аббас був змушений провести екстрену зустріч з представниками всіх політичних партій.

Зацікавлені інвестиційним кліматом Прикарпаття

Члени Міжнародного трейд-клубу — дипломати та представники бізнесових кіл із 22 країн світу — відвідали Прикарпаття, щоб ознайомитися з економічним та туристичним потенціалом краю. Місцева влада, зокрема, похвалилася туркомплексом «Буковель» як прикладом вдалого вкладання коштів інвесторів і пообіцяла нарешті облаштувати дороги, які відлякують багатьох бізнесменів. Нині на одного прикарпатця припадає лише близько ста доларів інвестицій.

Дарина НАЗАРЧУК.

Війна з пташиним грипом

(Початок на 1-й стор.).

Нагадуємо, в селі Піски Сумської області виявлено пташиний грип. За словами прес-секретаря МНС Ігоря Кроля, прийнято рішення, що буде вилучено і знищено всю птицю у цьому селі. МНС ініціює виділення 300 тисяч гривень для компенсації населенню села за вилучену птицю, **передає УНІАН.**

Водночас в Одеській області днями відбулися масштабні навчання з боротьби з пташиним грипом. Почалися вони з того, що до Головного управління МНС Одеської області надійшов сигнал, що в селі Петрівка Комінтернівського району Одеської області загинуло 270 голів птиці, 48 осіб перебували з нею в контакті. Перші дослідження показали, що це пташиний грип. Аварійно-рятувальний загін спеціального призначення із спецтехнікою негайно прибув до зазначеного пункту для ліквідації вогнища зараження. А з ними ще близько 200 фахівців із різних служб, представники місцевої влади — з усіх районів Одеської області.

Як ведеться, було встановлено карантин, автомобілі, які прибули для роботи з локалізації і знищення вогнища зараження, проходили через дезинфекційний «рів». Усі працюючі в зоні карантину — в захисному одязі, респіраторах, рукавичках. Птицю, що вивозили із зони зараження, або іншу продукцію тваринного походження ретельно перевіряли ветеринари на цьому контрольному пункті. Якщо документів про якість продукту не було, його тимчасово конфісковували до з'ясування якості.

В одному з дворів проводилися навчання зі знищення зараженої птиці. У родині Співак з 10 курей троє вже загинуло, п'ятеро — хворі. Господарі підписали акт про свою згоду на знищення хворої птиці («А що робити? Самі можемо занедужати»), і технічні виконавці, озброївшись величезними сачками (не метеликів все-таки, а курей ловити йдуть), ввійшли до пташника. Потім вони з'явилися вже з мішками, де і знайшла собі місце птиця: і та, що вже здохла, і та хвора, яку умертвили. Мішки ці довезли до виритого далеко за селом місця — могильника, скинули туди, спалили, засипали землею і ще залили дезрозчином. Табличка, що встановлена на місці «поховання» птиці, відважне будь-кого, хто побажає там прогулятися.

Вл. інф.

Фото ЦП ГУ МНС України в Миколаївській області.

Табличка, що встановлена на місці «поховання» птиці, віджахне будь-кого, хто побажає там прогулятися

■ СВІТ КОРОТКО

ЄС

Започатковано

Міністри закордонних справ Євросоюзу і Туреччини офіційно почали переговори з першої із 35 тем у рамках непростого діалогу з Анкарою про майбутній вступ цієї переважно мусульманської країни до ЄС. Для початку переговорів за першою темою довелося перебороти протидію Кіпру. Глави зовнішньополітичних відомств Євросоюзу звернулися до влади Туреччини із закликом врегулювати відносини з острівною державою, частина якої з 1974 року була окупована Туреччиною.

ІРАК

Спадкоємець аз-Заркаві

«Аль-Каїда в Іраку» представила нового лідера, що займе місце знищеного американськими ВПС Абу Мусаба аз-Заркаві. Це — Абу Хамза аль-Мухаджир. Спостерігачі вже висловили припущення, що це псевдонім. Річ у тім, що про людину під таким ім'ям раніше не повідомлялося ані у західних ЗМІ, ані у звітах Пентагона. Про те, що новий глава «Аль-Каїди в Іраку» сховався за псевдонімом, свідчить і той факт, що арабською аль-мухаджир означає «іммігрант». Звідси припущення, що новий іракський терорист номер один не є вихідцем з Іраку.

ІРАН

Готові до переговорів

Іран готовий вести «будь-які конструктивні і розумні переговори» за своєю ядерною програмою із західними країнами, якщо ті не висуватимуть «якихось попередніх умов». Про це заявив секретар Вищої ради національної безпеки Ірану Алі Лариджані, перебуваючи з візитом в Алжирі. «Питання про збагачення урану є головним пунктом переговорів, і якщо цей пункт не розглянути, то переговори будуть позбавлені всякого сенсу», — зазначив глава іранської ради безпеки, торкнувшись міжнародних пропозицій із врегулювання ядерної проблеми Тегерана.

США

В очікуванні урагану

У Мексиканській затоці набирає сили перший цього року тропічний шторм «Альберто», що може накрити узбережжя штату Флорида. Більш як 21 тисяча людей одержали розпорядження залишити будинки. Синоптики прогнозують, що ураган принесе із собою у Флориду і на південний схід Джорджії від 10 до 25 мм опадів. Дощі вже почалися, також зафіксовано появу двох торнадо, але про жертви чи руйнування поки що не повідомляється.

ІНДІЯ

Жертви мусонних дощів

Кількість жертв мусонних дощів, що спричинили сходження зсувів і змили більш як 200 населених пунктів, зросла до 117 осіб. За останню добу стихія забрала життя щонайменше трьох людей, ще близько 1,5 тис. залишили свої зруйновані будинки. У наметових таборах, розбитих рятувальниками, перебувають більш як 100 тис. осіб. Евакуація жителів небезпечних районів триває. Сезон мусонних дощів триватиме в Індії до жовтня.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 107 (3857)

Суд на 16 років позбавив волі 26-річного харків'янина за вбивство батька та бабусі

Голова Севастопольської міськдержадміністрації Сергій КУНІЦИН обіцяє звільнити чиновників за антисанітарію в місті

■ ТЕМА

Залізниця нагодує примусово?

Терміново виїхати сьогодні з Києва не вдасться нікуди: громадяни скупили квитки заздалегідь, відреагувавши на «подарунок» Укрзалізниці — підвищення тарифів до 50 відсотків. Але це лише перший етап: вартість перевезень 2007 року зростатиме ще тричі — на 10 відсотків з 1 січня, 1 квітня і 1 липня. А від завтра запроваджується харчування у потягах денного прямування, яке входитиме у вартість квитка. Як і вартість постільної білизни. Гендиректор Укрзалізниці Василь Гладких вважає підвищення тарифів обгрунтованим, оскільки підприємство лише торік зазнало збитків на 2 млрд. 400 млн. грн. Тому одержані від підвищення тарифів кошти мають погасити збитковість, а також їх буде спрямовано на будівництво нових вагонів.

Тож коли досі від постільної білизни чимало пасажирів, намагаючись заощадити, відмовлялися або брали одну на двох, то нині вже відомство вирішує за нас цю проблему — здирає гроші, не запитуючи, хочемо ми скористатися такою послугою чи ні. Як і примусовим харчуванням. Укрзалізниця, за словами її керівника, не боїться втратити пасажирів. І має рацію, бо однак залишається найдоступнішим видом транспорту.

Тим часом рівень якості її послуг стає дедалі гіршим. Нещодавно їхала з Києва до Козятина і назад електричкою. Людей у вагони набилось, як оселедців у бочку, а бажаючих все додавалося. Вони висіли на підніжках, двері не зачинялися. Тоді машиніст через гучномовець порадив удатнішим, які втиснулися у тамбур, ...дати «під с.... тим, хто висить на сходинках», у такий спосіб розв'язавши проблему.

Квиток на фірмовий потяг до Тернополя за два тижні до від'їзду дістався останній, а місця в зворотному напрямку ще за два тижні «вже» не було. До речі, вартість квитка назад, що в Тернополі всетаки «знайшовся», була істотно менша, ніж туди. У вагоні запропонували постільну білизну за 7 і за 11 грн. За сім була така, яку вдома зазвичай пускаєш на ганчір'я. Сусіда по купе, котрий їхав тільки півночі і не захотів брати білизну, провідниця мало не вичитала, попередивши, щоб не смів спати на матраці та користуватися подушкою. А тема вбиралень, як і «гостинність» провідників у вагонах, — невичерпна...

Наші високопосадовці часто вживають словосполучення «ринкові відносини». Але вони або не знають, або вдають, ніби не знають, що головним у тій системі цінностей є право вибору споживача: купувати квиток дешевший чи дорожчий — на потяг дешевший чи дорожчий. А також — харчуватися чи ні в дорозі. Наш монополіст Укрзалізниця ці проблеми взяла на себе, хоч ми її про це не просили.

Тим часом фахівці оприлюднили факт: з 2 млрд. 400 млн. грн. збитків підвищення тарифів дасть змогу одержати лише 560 млн. грн., що не розв'язує ані питання збитковості підприємства, ані оновлення рухомого складу.

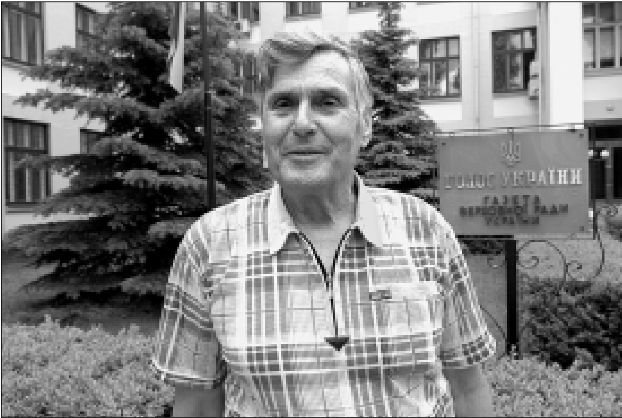
Але монополіст на те й монополіст, що намагається диктувати. А от що рішення Антимонопольного комітету для нього — не указ, то це вже суто українське «ноу-хау». А коли відверто: чи були б такі проблеми у грамотних менеджерів — керівників підприємства? Та претензії хіба тільки до залізничників? Адже за умови подорожчання енергоносіїв, які зачепили також і Укрзалізницю, уряд має пропорційно підвищити і зарплати, і пенсії, бо за цінами ми вже давно в Європі, а за рівнем життя — самі знаєте, де...

І все-таки: якщо громадянам підвищення тарифів на залізничні квитки вигідне не по кишені, то вони й не їздитимуть, або їздитимуть менше. Тож залізничники ще повинні подумати, чи виграють вони на вищій ціні.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Іван Квітка: З «Голосом» — назавжди!

Іван Дмитрович Квітка, наш читач з Євпаторії, передплачує «Голос України» з першого дня випуску й читає від першої до останньої сторінки. Він вважає нашу газету не лише орієнтиром у багатобарвному політичному спектрі подій, а й порадницею в житейських проблемах.

Річ у тім, що під час війни його, дев'ятирічного, разом з мамою окупанти вивезли до Німеччини, де змусили працювати на заводі: нацисти не цуралися і такої робочої сили. Кілька років тому ФРН відшкодувала колишнім рабам дещицю зробленого ними. Іван Дмитрович не підпадав під категорію промислових робітників, бо за німецьким законом на це мали право лише ті, кому під час війни виповнилося 12 років. Так мотивували відмову в Українському фонді з виплат. Квітка звернувся до юридичної служби «Голосу»: «Хіба я винен, що фашисти змусили працювати мене, дев'ятирічного? Допоможіть!»

Лист тоді надіслали мені до Німеччини, де я в той час працювала власним кореспондентом газети. Майже рік листувалася з тамтешніми організаціями, що здійснювали виплати. Розповідала про Квітку й ще багатьох інших дітей війни, а в одній з німецьких газет надрукувала про це замітку. Очевидно, не лише Івана Квітку скривдив німецький закон про відшкодування, бо бундестаг ухвалив поправку до нього. Тож такі громадяни отримали компенсацію не як малолітні в'язні, а як промислові робітники.

Іван Дмитрович — пенсіонер і не може дозволити собі передплачувати друковані видання. Але каже, що "Голос України" буде з ним до останніх днів його життя. І досі дивується, що журналісти не «спустили» його листа по інстанціях, а конкретно допомогли. Ну, а ми з Іваном Дмитровичем з того часу — щирі друзі.

Валентина ПИСАНСЬКА.

На фото: наш читач з Євпаторії Іван Дмитрович Квітка.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Курси основних світових валют станом на 13.06 (9.41)

Євро\долар США — 1,2578.
Англійський фунт стерлінгів\долар США — 1,8409.
Долар США\японська єна — 114,64.
Долар США\швейцарський франк — 1,2340.

■ Коментар

Попри те, що ми граємо з розвиненими країнами Заходу, як то кажуть, у різних лігах, ми дедалі гостріше відчуваємо свою залежність від процесів, які відбуваються на їхніх ринках — валютних, фондових, грошових запозичень тощо. Хіба не зрозуміло, що довготривала і хистка перевага євро над американським доларом опосередковано визначає вектор розвитку українського бізнесу? Через нестабільність американської валюти і завдяки від'ємним показникам інфляції навесні курс гривні у травні по відношенню до євро девальвував на 3,4 відсотка, до російського рубля — на 1,4 відсотка. З одного боку, це сприяло нашим експортерам, а з другого — провокувало погіршення платіжного балансу через якийсь час, як це сталося торік. Валютні і фондові ринки щосекунди тестують американські, європейські та українські прогнози економічного зростання, обігу послуг або інфляції. Головними причинами планомірного зниження курсу американського долара в останні роки були колосальний дефіцит бюджету і поточного рахунку США. Це підтвердили і події минулого тижня. Поліпшення прогнозу економічного зростання з боку адміністрації Буша до 3,6 відсотка і водночас інфляції ситуативно спричинили пожвавлення на фондових майданчиках світу і часткове відновлення курсових позицій долара перед євро та єною. А підвищення процентної ставки у зоні євро на 25 процентних пункта (до 2,75 відсотка) засвідчило, що боротьба з інфляцією, яка може стати на заваді темпам економічного зростання, в Європі стає першочерговою. Уже цього понеділка з'ясувалося, що очікування інвесторів щодо гальмування темпів економічного зростання, подальшого збільшення процентних ставок не послабли — фондові ринки Європи закрилися в мінусі. Для України, чий зовнішньоторговельний оборот на дві третини номінований у доларах, стабільність на світовому валютному ринку потрібна, як повітря.

■ Нафта

Ціни на нафту почали падати ще минулого четверга, стабілізувавшись наступного дня на позначці в 70 доларів США за барель. Липневі ф'ючерси марки «Брент» на азійській сесії у понеділок подешевшали ще на 27 центів — до 68 доларів США за барель, на позначці в 70,03 долара за барель трималася тільки легка американська нафта WTI. Динаміку цін фактично продиктував шторм «Альберто», який так і не став ураганом, здатним зашкодити нафтовим та газовим платформам у східній частині Мексиканської затоки. Зниження цін на нафту спричинило зменшення цін на акції нафтових компаній, зокрема таких потужних, як ExxonMobil Corp. Нафта марки Urals коштувала 64,62 долари США за барель. Але повернімося, як то кажуть, на грішну землю. За тиждень середні ціни на бензин в країні підвищилися на 17 копійок. Та оператори ринку різкої зміни цін не очікують, а в повзучому зростанні цін на пальне — не сумніваються. Наші ринки, як і світові, рухають сумніви.

Велоковчегом — до Південного полюса

І з вимпелом «Голосу України» — одного з інформаційних спонсорів унікальної експедиції

Днями у центрі Києва біля пам'ятника М. Грушевському — на місці традиційного умовного старту українських антарктичних експедицій — демонстрували незвичний пересувний механізм. Його розробник — відомий мандрівник з Донецька Леонід МИКУЛА, який за 40 років подолав планетою понад 45 тис. км, назвав своє дітище велоковчегом *(на знімку)*.

Леонід Митрофанович, автор багатьох унікальних засобів пересування, які приводяться в дію завдяки мускульній силі людини, з використанням сили вітру, розповідає:

— У конструкції цього екологічно чистого засобу пересування поєднано веломобіль, яхту й катер, механічні сани, а також житло для екіпажу. Як веломобіль воно може рухатися по злежаному снігу й льоду. У режимі механічні сани — по глибокому снігу, як звичайні сани — практично по будь-якій зимовій поверхні.

— З якою швидкістю і які його інші технічні дані?

— По суші ним можна рухатися зі швидкістю до 12, по воді — до 9 км за годину. Його довжина — 2,1 м, ширина 1,3, висота — 1, 45 м (з мачтою — 3,5). Привід — педальний (цепний, велосипедний). Колеса двообідні діаметром 500 мм. Корпус виготовлено із склопластику з утеплювачем, який забезпечує морозостійкість до 55 градусів морозу. Вага — близько 100 кг.

— Десь у світі є щось подібне до вашого велоковчега?

— Йому немає аналогів у світі.

— Ви самі, власними руками, змайстрували його?

— Корпус за власні кошти виготовила Київська суднобудівна компанія «Бельтинг» (директор — Олександр Тельчаров). А на Рутченківському заводі «Гірничого машинобудування», де я колись працював, мені надали робоче місце для повного збирання велоковчега.

— І куди ви плануєте помандрувати на ньому?

— У жовтні маємо відправитися в експедицію до Південного полюса.

— Із Києва?

— Жартуєте. Поки що розробляємо два можливі маршрути. Перший — літаком з Києва до Буенос-Айреса—Ушуая (Аргентина). Далі — знову літаком чи кораблем по морю до англійської станції Халлі, яка розташована на початку Антарктиди. Другий варіант — з Одеси морем до Південної Америки, звідти знову літаком чи морем до Ушуая і ст. Халлі, або аргентинської — «Г. Бельграно». З однієї з цих станцій і розпочнеться наша експедиція. На своєму велоковчезі плануємо добратися до американської ст. Амундсен-Скотт на Південному полюсі. Антарктидою маємо проїхати понад 1,5 тис. кілометрів.

— З ким ви помандруєте?

— Моїм напарником і штурманом нашої експедиції буде відомий грузинський мандрівник Джубер Лежава. Він проїхав на звичайному велосипеді більш як 280 тис. км територією більше 230 країн світу. Тож наша експедиція буде міжнародна.

— Хто надає вам всебічну допомогу і важливу фінансову підтримку?

— Всебічну допомогу й підтримку ми отримуємо від Національного антарктичного наукового центру, Всеукраїнського клубу мандрівників «Київська Русь». Після отримання усіх дозволів, оформлення відповідних документів шукатимемо фінансових спонсорів. Будемо раді всім, хто підтримає нашу експедицію.

— Мабуть, було б добре, якби й держава проявила увагу до вашого задуму?

— Звичайно. Бо наша експедиція буде не лише випробуванням такого унікального засобу пересування, який, я переконаний, стане відомим усьому світові, а й перевіркою фізичних, фізіологічних і психологічних можливостей людини, що має неабияке наукове значення.

На моє запрошення члени експедиції відвідали нашу редакцію й з цікавістю розглядали експонати нашої музейної експозиції *(на знімку)*. Їм було вручено редакційні сувеніри і вимпел, який вони пообіцяли зі своїми автографами і фотознімками на Південному полюсі повернути для нашої експозиції.

Розмовляв і приймав гостей ***Яків ГАЛЬЧЕНКО.***
Фото ***Володимира БОЧКАРЬОВА і Андрія НЕСТЕРЕНКА.***

■ ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

Проживеш 100 років — отримаєш квартиру

У Полтавській міськраді підрахували: щоб забезпечити квартирами усіх городян, які стоять у черзі на соціальне житло, треба... 100 років! Тим паче що деякі пільговики й за десяток років анітрохи не просунулися до заповітної мети, адже у місті будують переважно так зване елітне житло, квадратний метр якого коштує щонайменше 3000 у. о. Наразі нова міська влада шукає шляхи розв'язання проблеми. Її новообраний секретар (в. о. міського голови) Андрій Матковський одним із варіантів вважає відкритий продаж на аукціонах земельних ділянок під забудову, що дасть можливість поповнити міський бюджет, а вже за рахунок цього й фінансувати будівництво соціального житла. На думку депутатів міськради, саме «непрозорість» вирішення земельних справ, продаж ділянок за «смішними цінами» призводили до того, що там, де місто могло отримати гривню, йому залишалася копійка.

Одні руйнують — інші будують

Навіть у Полтаві є колишні дитсадки, що майже розграбовано. Не кажучи вже про села, де такі заклади кинуті напризволяще, нагадують повоєнні руїни. Тим дивовижнішою на цьому тлі видається подія, яка відбулася цими днями в селі Високе Зіньківського району: тут відкрито дитячий садок. Ошатну будівлю швидко й якісно зведено за кошти місцевого сільгосппідприємства «Високе». До речі, це вже третій дитячий садок, відкритий цього року в Зіньківському районі.

Усі на боротьбу з... бур'янами!

У регіоні з усією «пролетарською рішучістю» оголосили війну бур'янам. За ініціативи Державного управління екології та природних ресурсів і Державної інспекції з карантину рослин в області з 10 червня по 10 липня триватиме відповідний місячник, до участі в якому закликають усіх — від посадовців і керівників підприємств до школярів і пенсіонерів. Перші, як завжди, будуть «організовувати й надихати», але напрямок головного удару спільний — передусім амброзія та інші карантинні рослини, від яких псуються не лише краєвиди, а й здоров'я. Чи змінить щось на краще «адміністративний наступ» на бур'яни — буде видно через місяць, але кілька нарад за участю найвищих обласних чиновників уже відбулося.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Засудили й... відпустили

Капітана судна «Лазурит», засудженого до трьох років позбавлення волі за незаконний вилов і масове знищення бичка, звільнено. Хоча доказів прокуратури про те, що капітан порушив вимоги Закону України «Про тваринний світ» та Інструкції про порядок спеціального використання водних живих ресурсів, не бракувало. Прокуратура в апеляційному поданні наполягає на необхідності виконати вирок, а також конфіскувати судно й позбавити винного права займатися рибальством.

З початку року за систематичний і масштабний незаконний рибний промисел порушено 12 кримінальних справ, арештовано два браконьєрські судна, доля яких залежатиме від рішень суду, повідомляє прес-центр прокуратури Криму.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Жертва акції протесту

Чергова акція протесту проти будівництва супермаркету мережі «АТБ» мало не завершилася трагедією. Мешканці будинків, що поряд із будівельним майданчиком, уже тривалий час протестують проти знищення зеленої зони під час спорудження торговельного центру. Коли чергові переговори з підрядниками зайшли в глухий кут, учасники акції вирішили перекрити вулицю. У результаті одна із пенсіонерок-протестувальниць потрапила під автомобіль і зламала руку.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Уклін нашим брусилівцям

■ НОВА КНИГА

«Брусиловський прорив на Волині» — так зветься книга краєзнавця Ігоря Пасюка, що цими днями вийшла в Луцьку в поліграфічно-видавничому домі «Твердиня». Саме вчасно — до 90-річчя однієї з найбільших воєнних операцій російської армії в Першій світовій війні.

Важко уявити, що в Німеччині могли забути битву під Верденом. А Брусиловський прорив, між іншим, перевершує ту битву за кількістю жертв з обох сторін. При цьому мало хто пам'ятає навіть місця, де той прорив відбувався. Тож автор книги чимало зробив, щоб ліквідувати цю прогалину.

Вже з перших сторінок читач дізнається про обставини початку Першої світової війни, хронологію її військових операцій, ситуацію на театрі воєнних дій у травні 1916 року.

Особливо ретельно виписаний розділ про хід самої операції. Чи не вперше широкий читацький загал має змогу ознайомитися з телеграмами-зведеннями командуючих російським військом, отримати характеристику воєнних дій у хронологічному порядку і в персоналіях. Особливо цікаві витяги з мемуарів учасників битви, зокрема Карла Маннергейма (згодом президента Фінляндії). А серед тих, хто воював тоді на волинській землі, окрім відомих генералів Брусилова (командувача Південно-Західним фронтом), Духоніна, Каледіна, Краснова, Денікіна та інших, були Чапаєв, майбутній великий вчений Сергій Вавілов, герой Другої світової генерал Карбишев... Поруч з ними є фотопортрети рядових учасників битви — Георгіївських кавалерів — переважно уродженців волинської землі. Чи не вперше наш сучасник має змогу відчути трагізм тих років для сотень тисяч зірваних з рідної землі і евакуйованих у Росію волинян.

Книга взагалі багата ілюстративним матеріалом. Окрім згаданих карт, фотографій, які показують будні воюючих сторін, типажів людей, ми знаходимо фронтові замальовки художника Леоніда Сологуба, кольорові фото нагород і агітплакатів. Є й фотознімки військових некрополів, російських і австро-німецьких, більшість з яких потім безжалісно були знищені.

На жаль, наклад «Брусиловського прориву на Волині» лиш тисяча примірників. Вже за кілька днів увесь розкупили. Залишається сподіватися, що «Твердиня» видрукує додатковий наклад.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Постійно вдосконалюючись…

Успіхи херсонських комбайнобудівників на тлі загального економічного занепаду вражають. Сьогодні тут з великою інтенсивністю триває постійне впровадження нової техніки.

— Це і восьмирядна кукурудзозбиральна машина КМС-8, що агрегатується з комбайнами КЗС-9-1 «Славутич» і «Дон-1500», і семиметрова зернова жниварка ЖЗС-7 для «Славутича», і платформа-підбирач до «Славутича», і малий кукурудзозбиральний самохідний комбайн МКС-250. З ним тепер заводчани пов'язують свої надії на успіх, не сумніваючись у тому, що вперше взялися за виготовлення машини, яка так повно враховує інтереси і масового споживача, і виробника. І пристосування для збирання рапсу ПЗР-6, і нова зернова жниварка з крилами, що складаються, — розповідає заступник голови правління ВАТ «Херсонські комбайни» Наталя Катюха. — Очікується, що на виставці «АГРО-2006» у Києві, де будуть представлені деякі з новинок, вони дуже зацікавлять відвідувачів.

А недавно завод самостійно взявся за виробництво одного з найважливіших елементів комбайна, який раніше ми могли лише закуповувати на інших підприємствах. Йдеться про міст ведучих коліс для комбайна КЗС-9-1. Нинішньої весни завод зміг виготовити міст самотужки. Також раніше вироблений підприємством комбайн комплектувався платформою-підбирачем виробництва ВАТ «КБ «Бердянськсільмаш». Максимальна продуктивність цього підприємства становить 40 машин на місяць. Попри нарощування випуску «Славутичів», «КБ «Бердянськсільмаш» уже не може забезпечувати комплектацію херсонських машин. Саме тому в серпні минулого року було почато розробку технічної документації на нову платформу-підбирач. Введення у виробництво цього нового виду продукції дасть змогу заводу заощадити значні кошти і завантажити роботою цехи. Свого часу технологія збирання врожаю кукурудзи без листостеблової маси підказала заводчанам ідею створення жниварок КМС-6 для «Славутича» і КМС-6-03 для «Дона-1500», що агрегатуються з іноземними комбайнами.

На ринках України і Росії ці жниварки добре зарекомендували себе, показавши в роботі ліпший порівняно з іноземними комбайнами результат. Нині в експериментальному цеху на стадії завершення виготовлення двох зразків кукурудзозбиральної машини. Уже цього року після випробування на Південно-Українській випробувальній станції планують випустити 20 таких машин. На виставці минулого року продукція ВАТ «Херсонські комбайни» звернула на себе серйозну увагу і споживачів, і особисто Президента України Віктора Ющенка.

Зараз заводчани готуються до проведення міжнародної сільськогосподарської виставки «АГРО-2006».

Влад ВОЛОШИН.

На знімку з архіву заводу: Президент України Віктор Ющенко оглядає херсонські експонати.

Фото з архіву заводу.

«З холодним компресом на потилиці»

має намір розв'язувати всі питання в Херсонській обласній раді її голова Володимир Демьохін

■ ХТО Є ХТО

З досьє «Голосу України»: *Демьохін Володимир Анатолійович народився 6 серпня 1955 року в м. Вільнюс. Закінчив Вільнюське вище командне училище радіоелектроніки Противоповітряної оборони. Служив командиром взводу, роти. У грудні 1985 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук у Московському НДІ приладової автоматики. Має 55 наукових праць, у тому числі — 24 авторські свідоцтва на винаходи. Після звільнення з лав Збройних Сил у вересні 1992 року працював у малому і середньому бізнесі, був одним із засновників Фонду соціальних гарантій військовослужбовців, який і зараз очолює. У складі Верховної Ради минулого скликання обіймав посаду першого заступника голови Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності й інвестицій.*

Володимир Демьохін — перша особа в області, яку обрано упевненою більшістю: 54 голоси з 83 можливих. Але минуло усього трохи більше чотирьох років, як Володимир Демьохін уперше з'явився тут. Прибувши із Києва до провінційного Херсона, де певний час проживали його батьки, він був серед небагатьох безпартійних мажоритарників, які боролися за мандат нарівні з висуванцями вагомих на той час партій і блоків. Однак з невеликою перевагою Демьохін випередив інших кандидатів.

— Що ж все-таки змусило вас відмовитися від більш престижного мандата Верховної Ради і звалити на себе нелегкі проблеми безперспективної області?

— Не згоден, що Херсонщина безперспективна — грішно скаржитися нам за такого багатства, як родючі землі, перспективні галузі суднобудування, машинобудування. А репутація безперспективної обумовлена частою зміною керівництва і відсутністю системи в роботі держадміністрації. А від мандата я відмовився тому, що довіру, виявлену депутатами облради, вважаю великою честю для себе. До того ж під час зустрічей мене просили залишитися багато мешканців, а я не міг підвести людей. Я йшов на вибори й обіцяв, тому справою честі вважаю зробити все можливе для підвищення добробуту області.

— Але для цього треба щонайменше дві речі: гроші і кадри…

— Кадри є — в облраді підібрано чимало професіоналів. І це мене дуже радує. А гроші з'являться — зараз я веду переговори з банками про кредити. Найголовніше — програми, обласні, довгострокові, на 5—10 років, конкретні і чіткі, з обов'язковою відповідальністю за їхнє виконання. Ці програми спиратимуться на найреальніші і перспективні ресурси, а в їхньому складанні візьмуть участь провідні кадри навчальних і наукових закладів. Тільки з програмами можна розраховувати на інвестора, якого насамперед можна знайти на місці, всередині області, серед її жителів. За статистикою вклади громадян зросли в кілька разів і становлять три мільярди! Гроші люди мають, треба, щоб повірили владі.

— Ваш виступ на першій сесії справив враження глибоким і ґрунтовним аналізом ситуації. Але в озвучених матеріалах є серйозні розбіжності зі статистикою, що її надає на пресконференціях і колегіях облдержадміністрація. Ви спиралися на власні моніторинги?

— Мало що каже Борис Сіленков (глава облдержадміністрації — **Авт.**). Я спирався на дані Держкомстату, а цифри, як і факти, річ уперта. Так, можна показати успіхи, але коли я дізнаюся, що податки заплачені наперед, уже за третій квартал, то хочеться запитати: що ж будемо показувати у вересні, жовтні?

— Минулі дві сесії показали, що працювати доведеться в далеких від ідеалу умовах: частина депутатів, зокрема фракція «Наша Україна», підкреслено демонструє свою опозиційність. Протистояння в облраді — неминучість?

— Я так не вважаю. Усе йде в нормальному руслі пошуку істини, тому дискусії необхідні. У підсумку маємо регламент, що всіх влаштовує, компетентні депутатські комісії — запорука професійної і плідної праці. Я не прихильник поспішних рішень на емоціях, усі питання треба розв'язувати з холодним компресом на потилиці. Ми завжди повинні пам'ятати, що головним нашим замовником є люди. Якщо вказівка зверху здатна негативно вплинути на стан справ в області, то наше завдання — вжити всіх заходів для мінімізації можливих негативних наслідків, певна річ, у рамках чинного законодавства. Люди повинні побачити і відчути, що обласна влада працює на них.

— Ви виступили з пропозицією збільшити число комісій. Для чого це зроблено?

— Життя не стоїть на місці й все потребує модернізації. Кількість постійних комісій доведене до десяти. При цьому посилено роль і зроблено акценти на розвиток місцевого самоврядування — з метою удосконалення нормативно-правової бази, підвищення впливу у сферах делегованих повноважень. В умовах істотного збільшення ролі партійної діяльності, у тому числі на рівні місцевого самоврядування, запропонована і відповідна комісія.

— Чи ви не маєте наміру призупинити перебування в партії, послаючись на «гасло»: голова ради не може бути чиєюсь власністю, повинен належати всім?

— Країна йшла на вибори на партійній основі, я йшов на вибори під прапорами Партії регіонів, тому вважаю за необхідне впроваджувати в життя її політику.

— Якими ви бачите шляхи підвищення ролі рад?

— Обласна рада, як відомо, не належить до категорії законодавчої влади. Але за наявного досвіду роботи у Верховній Раді можу з впевненістю сказати, що ми не просто маємо можливість створювати законопроекти, проекти постанов Кабінету Міністрів і інші нормативні документи — ми зобов'язані це робити. Закон, як і будь-який нормативний документ, є і має бути дієвим інструментом реалізації наших планів. Треба в межах компетенції кожної постійної комісії облради мати картину законодавчого забезпечення відповідної сфери діяльності, у тому числі, недоліки, що є в ній. Знаючи конкретні потреби і проблеми наших суб'єктів господарювання, наших різних верств населення, наші регіональні проблеми, ми в змозі розробляти шляхи подолання існуючих труднощів. Зводячи принципові положення в ранг закону, ми тим самим одержуємо могутню правову підтримку на шляху нашого розвитку. Треба все-таки поставити ситуацію з голови на ноги, і вищою владою в області повинна, і так буде, стати облрада — через неї реалізується принцип самоврядування.

— На першій сесії ви також говорили про необхідність наявності у депутатів «трьох пе»: професіоналізм, патріотизм, порядність. Як збираєтеся визначати їх «міру»?

— Депутат обласної ради має відповідати цьому високому званню. На жаль, реальна дійсність, що відбивається на телеекранах, подає нашій увазі кадри цілком протилежного характеру. Саме це і змушує мене зупинитися на цьому питанні. Для осіб, що тяжіють до перебільшення особистої значимості, я маю заспокійливу заяву: ваші амбіції з обранням до облради уже задоволені на вищому рівні. Тепер справа за одним — працювати над собою для досягнення відповідності необхідним вимогам. Набір основних вимог відомий усім. Це професіоналізм, патріотизм, морально-етичні норми, організаторські здатності тощо.

Професіоналізм депутата передбачає наявність знань у обсязі вузівської програми з основ таких наук: теорія управління, організація політичної системи держави, правові аспекти місцевого самоврядування, економіка. Під патріотизмом і порядністю я розумію внутрішню самоорганізацію, спрямовану на забезпечення ефективної роботи обласної ради як єдиної команди, а також готовність принести особисті інтереси в жертву загальним — колективу облради, жителям області. Для реалізації цих якостей кожному з нас варто виробляти шанобливе ставлення до колег, незважаючи на партійну приналежність, уміння вислухати і почути опонента, культуру дискусій, загальну культуру поводження і т. п. якості. А якщо хтось відчує, що не встиг набути цих якостей, нехай ставить перед собою відповідні завдання.

Інтерв'ю записала Алла БРУСИЛОВА.

На всі — 50!

Міському голові Херсона Володимиру Сальдо у понеділок виповнилося п'ятдесят.

Як правило, Володимир Васильович у свій день народження у кабінеті не сидить — не любить він цього дня бути за робочим столом, розцінюючи це як нескромний натяк: мовляв, чекаю букетів і подарунків! В усякому разі, так робив Сальдо протягом останніх чотирьох років, відколи перебуває на посаді градоначальника. Він провів цей, хоча й неробочий день у буденних справах, а ювілейну дату відсвяткував у тісному колі рідних та близьких. Енергія і оптимізм — ось ті риси, які характеризують міського голову. Напевне, вони й визначили вибір херсонців — переважною більшістю голосів громада знову обрала його своїм поводирем.

Нехай здоровиться й щаститься, нехай знаходять втілення усі обіцянки, дані під час виборчої кампанії!

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: міський голова Херсона Володимир Сальдо.

Фото автора.

Велике переселення пам'ятників

Відразу три відомі одеські пам'ятники готуються змінити прописку. Монумент, присвячений матросам броненосця «Потьомкін», переїде до центрального входу до Одеського морського торгового порту. Пам'ятник Леніну планованo перенести з центральної площі Одеси — Куликового поля — в парк імені Ленінського комсомолу. Бронзове погруддя двічі Герою Соціалістичної Праці, конструктору космічних двигунів Валентину Глушку з Приморського бульвару переміститься на проспект, названий його ім'ям.

А тим часом укотре зазнав масованої атаки вандалів пам'ятник козацькому отаманові Антону Головатому. Хулігани нанесли на нього фривольні написи.

Вл. інф.

Що маємо — не бережемо...

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Стародавній індійський вираз повчає: не стояти біля дверей багатого і не говорити голосом прохача — це найкраще життя... Учні з нас, мабуть, нікчемні. Тому і жебрачимо досі світом, хоча можемо і самі народжувати унікальні ідеї та надприбуткові проекти?

Значення цієї програми важко переоцінити

Уже кілька років Харківський національний університет радіоелектроніки разом з провідними академічними і галузевими науково-дослідними установами та вузами України намагається впровадити унікальну для нашої країни програму європейських стандартів керування рухомими об'єктами. Інакше кажучи, створити таку організаційно-технічну систему, яка здатна забезпечити постійний контроль над рухомими об'єктами на території всієї країни, у реальному часі підтримувати з ними зв'язок, вести за ними спостереження і т. п.

Навіщо і кому це потрібно і чи важливо це для економіки і безпеки держави, його соціальної сфери і державних органів влади, а також суб'єктів господарської діяльності — про це піде мова нижче. Зараз же важливо сказати про те, що значення цієї програми важко переоцінити, це можна порівняти хіба що з впровадженням в сучасне життя мобільного зв'язку чи Інтернету.

Але ось що вражає: уже не один рік проект Програми створення цієї системи кружляє кабінетами різних міністерств і ніяк не може ввійти в завершальну стадію прийняття постанови Кабміну України. За півтора десятка років ринкових перетворень ми так і не зуміли зрозуміти, що будь-яке рішення повинно бути вчасним. Якщо запропонований проект Програми створення системи контролю над рухливими об'єктами актуальний, а це підтверджено її узгодженням із зацікавленими відомствами, то його мають прийняти. У протилежному разі буде як завжди, ми знову спізнимося і замість впровадження своїх технологій під тиском впроваджуватимемо згодом імпортні й значно дорожче.

Ще чотири роки тому цю архіважливу справу почало ініціювати одне із наймогутніших державних відомств — Міністерство транспорту. У реалізації згаданого проекту зацікавлені Міністерство оборони, МВС, СБУ, Мінпромполітики, Національне космічне агентство України та багато інших важливих державних органів, а також підприємницькі структури. Розробка вчених у найкоротші для нашої неспішної бюрократії терміни пройшла всі узгодження, зібрала всі необхідні підписи, була на етапі внесення в державний бюджет 2005 року. І що у результаті? Прагматизм, економічна доцільність, високоінтелектуальна інноваційна складова розвитку одного з найважливіших секторів економіки України ... поки що залишилися поза планами уряду.

Учені відступати не мають наміру

Учені — народ витривалий. Утім, і друге коло усіляких погоджень закінчився також безславно: документ залишалося лише «підмахнути» Прем'єр-міністру, але, на жаль... У вересні 2005 року прийшов новий уряд.

Тепер настала черга третьої спроби. Імовірно, що буде четверта, п'ята... І хоча з боку все це дійство вже схоже на сізіфову працю, якщо не на безтурботне захоплення блаженного, проте вчені України відступати не мають наміру: адже виконана така колосальна наукова робота за участю експертів і фахівців Мінтрансзв'язку і багатьох інших міністерств. А який зиск чекає державу, та й усіх її громадян у разі її реалізації — навіть уявити важко!

У 2001 році, після чергового трагічного інциденту з українською військовою ракетою і російським пасажирським літаком, стало абсолютно зрозуміло, що миритися з таким станом речей далі неприпустимо. Слідом за тим, як глава держави доручив навести елементарний порядок у відповідних міністерствах і відомствах, було вирішено хоч раз зробити щось «по-людськи». Тобто створити єдину державну інформаційну систему забезпечення керування рухомими об'єктами, не поділяючи її на цивільні та військові відомства, повітряні, наземні й морські транспортні потоки.

Мета «Комплексної програми створення і розвитку державної інтегрованої інформаційної системи (ДІІС) забезпечення керування рухомими об'єктами (зв'язок, навігація, спостереження)» — створення сукупності державних систем засобів зв'язку, навігації і спостереження, які мають забезпечити одержання відповідними зацікавленими користувачами, у тому числі комерційними, просторово-тимчасової достовірної інформації про місцеперебування рухомих об'єктів та їх характеристики. Програма охоплює абсолютно всі рухомі об'єкти — залізничні, морські, річкові, автомобільні, повітряні цивільні і військові засоби. Координацію розробки програми, яка зачіпала інтереси всієї країни, як уже зазначалося, було доручено Міністерству транспорту і зв'язку України. Безпосереднє виконання розробки — Харківському національному університету радіоелектроніки, вузу, який за концентрацією науково-технічного і науково-педагогічного потенціалу в галузі радіоелектроніки, телекомунікацій, інформаційних технологій і обчислювальної техніки не має рівних собі ні в Україні, ні в СНД.

Ректор ХНУРЕ Михайло БОНДАРЕНКО:

— Справді, програма, розробку якої здійснює наш університет, має нелегку долю. Ми почали роботу над нею ще 2002 року, і в липні 2003-го Концепція створення ДІІС, як це передбачено законом України, була затверджена відповідним розпорядженням Кабінету Міністрів. Прем'єр-міністр України доручив Мінтрансу, Міноборони, НКАУ та іншим зацікавленим органам виконавчої влади розробити до кінця 2004 року проект програми — тобто подати на розгляд уряду розгорнутий перелік конкретних робіт з її реалізації. Міжгалузева робоча група, що була створена при Мінтрансзв'язку, і головний розробник ХНУРЕ, зі своєю роботою впоралися вчасно. Але в середині січня 2005 року урядові комітети, паралізовані третім туром президентських виборів, припинили функціонування.

У лютому 2005 року, після формування нового уряду, прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко була дана вказівка провести повторне узгодження програми — вже з новими керівниками міністерств і відомств. Ця робота Департаментом розвитку і координації транспортних систем за нашою участю була виконана, і вже у вересні в Мінтрансзв'язку лежав черговий варіант програми, де були враховані зауваження нового уряду. Ми втретє пройшли вже добре знайомий шлях узгодження, і тепер чекаємо, коли новий склад Кабінету Міністрів розгляне таку важливу державну справу.

Координатор розробки програми, заступник проректора з наукової роботи ХНУРЕ Олександр ДОХОВ:

— Уявіть собі добре знайомі всім диспетчерські пункти, які керують транспортними засобами. За допомогою системи супутникової навігації ці пункти найрізноманітнішого рівня зможуть контролювати будь-який рухомий об'єкт, зводячи за потреби всю інформацію в загальну національну систему. Встановлена на транспортних засобах спеціальна апаратура з найбільшою точністю «розповість» про місцеперебування об'єкта, його швидкість, напрям, стан вантажу тощо. Ви запитаєте: а якщо приватна особа не захоче встановлювати на своєму автомобілі таку апаратуру? Це особиста справа кожного, однак, поза сумнівом, більшість автовласників погодяться на такий контроль з декількох причин.

По-перше, це корисно для відносин зі страховими компаніями; по-друге, у разі поломки де-небудь на путівці службі «SOS» не доведеться довго встановлювати ваші координати; по-третє, за допомогою апаратури можна буде уточнити подробиці ДТП; по-четверте, у разі викрадення правоохоронні органи легко визначать місцезнаходження вашої машини з допомогою тієї самої надійно вбудованої техніки; по-п'яте, супроводжувати відповідальні транспортні засоби за межами України.

Програма відкриває безліч можливостей для приватного бізнесу, насамперед у сфері інформаційних та навігаційно-телекомунікаційних послуг. Власник кількох транспортних засобів завжди знатиме, в якому стані перебуває його вантаж, куди їде водій — до торговельної точки чи на обід. Банківські інкасатори будуть упевнені в безпеці свого маршруту. Фельдшери «швидкої» поїдуть на виклик, а не на пікнік. Таксисти виберуть найзручніший короткий маршрут, уникаючи пробок і не знімаючи з клієнта зайвих грошей. А співробітники ДАІ під час висування претензій водію зможуть оперувати винятково фактами.

Крім економічних вигод, реалізація програми забезпечить погоджені дії відповідних міністерств та інших державних структур у сфері контролю повітряного простору, державних кордонів, морської економічної зони та інших загальнодержавних завдань.

Науковий керівник розробки програми, завідувач кафедри системотехніки ХНУРЕ Едуард ПЕТРОВ:

— Якщо ми вже завели мову про бізнес, то варто згадати і про те, якою привабливою стане Україна для іноземних підприємців. Польща за транзит вантажів своєю територією отримує близько двох мільярдів доларів на рік, а наша країна, яка має в цьому плані вигідніше географічне положення — триста-чотириста мільйонів. Закордонні бізнесмени просто бояться за свої вантажі, які перебувають на нашій території. Впровадження програми зробить Україну привабливою для іноземних підприємців, які, не залишаючи своєї країни, зможуть щохвилини контролювати свій транспорт і вантаж. Якщо наша транспортна система почне працювати так, як задумано, то у разі розвантаження корабля, наприклад, його вже чекатимуть залізничні контейнери. До речі, про те, що це за вантаж, де він перебуває і коли прибуде, митниця і прикордонники знатимуть заздалегідь.

Ректор ХНУРЕ Михайло БОНДАРЕНКО:

— Реалізація програми, яка розрахована на десять років, дасть економічний ефект буквально з перших кроків. Крім доходів від транзиту та економії багатомільйонних державних коштів буде розв'язано багато проблем забезпечення безпеки країни. Буде створена сучасна інформаційна навігаційно-телекомунікаційна інфраструктура на всій її території. Програма зумовить безліч корисних «побічних» результатів. Нарешті створимо єдину державну сертифіковану електронну топографічну карту, значно підвищимо безпеку на транспорті. Завдяки реалізації програми можна буде точно прораховувати імовірність надзвичайних ситуацій, провести геодезичні обстеження і земельний кадастр, знизивши витрати на цю колосальну роботу до мінімуму тощо.

Програма неминуче приведе нас до більш якісного забезпечення національної безпеки країни: запобігання тероризму, ефективного контролю повітряного і надводного простору України, розвитку науки, передусім в галузі високих технологій, зростання виробництва і завантаження вітчизняних підприємств. Країні доведеться створювати нові робочі місця і готувати висококваліфіковані кадри — і це чудово. Важливо зрозуміти, що, розпочавши реалізацію програми, ми зробимо реальний крок для утвердження України, індустріально-розвиненої, орієнтованої на високі технології держави, гідного партнера в економічній та інформаційній інтеграції з європейським співтовариством.

...Нас часто запитують, чи є у світі аналоги цієї програми. Подібні системи функціонують у багатьох країнах, наприклад, у США, Канаді, країнах ЄС та активно розробляються в Росії. Однак такого комплексного та економічно виправданого підходу до розв'язання проблеми немає поки що ніде, і в цьому — шанс України зробити величезний ривок уперед.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На лаву підсудних — за 50 гривень. І майже добровільно

Торік слідчий відділ управління СБУ в Луганській області розслідував і направив до суду 30 кримінальних справ про контрабанду наркотиків. Половину з них розглянули і 15 правопорушників засудили до різних строків покарання. Однак змушені констатувати: незважаючи на те, що за цю контрабанду українське законодавство передбачає досить жорсткі санкції, кількість громадян, котрі розповсюджують «травичку» і «ширку» через кордон, постійно зростає.

На початку 2005 року Головне управління боротьби з корупцією та організованою злочинністю СБУ спільно зі спецпідрозділами управлінь СБУ в Херсонській, Донецькій і Луганській областях, а також з колегами із ФСБ Росії провели масштабну операцію зі знешкодження каналу контрабанди марихуани. Зазначимо, що вивозили її з України до Росії великими партіями. Як установили співробітники спецслужби, українські ділки вирощували коноплі на замовлення російських оптовиків. У Херсонській області, наприклад, у спеціально обладнаній за останнім словом агронауки теплиці з насіння, доставленого з Нідерландів, вирощували таку кількість конопель, що їх вистачало для великих партій контрабанди двічі на тиждень. До Росії наркотики переправляли таємними стежками в обхід державного кордону або в схованках, обладнаних у легкових автомобілях.

На одному з етапів операції під час огляду на російсько-українському кордоні затримали одного з членів злочинного угруповання — 38-літнього наркокур'єра. Пакети з наркотиками знайшли у схованці його автомашини. Під час обшуку гаража затриманого правоохоронці знайшли ще 1,5 кг марихуани, розфасованої і упакованої. Водночас співробітники СБУ в Херсоні затримали організатора каналу (українця, котрий постійно проживає в Москві), а їхні колеги з ФСБ знешкодили інших учасників угруповання в Росії. Потужний канал контрабанди наркотиків припинив своє існування.

Як зазначають слідчі УСБУ, останнім часом з «травичкою» на кордоні дедалі частіше трапляються люди, які їдуть на заробітки до Росії. Затримані пояснюють, що наркотична речовина допомагає працювати у важких умовах. Річ у тім, що російські роботодавці ставлять перед нашими заробітчанами дуже жорсткі умови — ні краплі алкоголю навіть у вихідні дні. Тому як стимулятор вони вибирають «травичку». Хоча через таку, здавалося б, дрібничку можна сісти на лаву підсудних.

У такому серйозному кримінальному промислі, як наркобізнес, випадковостей не буває, вважають співробітники УСБУ. Особливо коли йдеться про учасників злочинного ланцюжка. Якщо не завтра, то післязавтра, кажуть вони, імена всіх, хто залучений у ланцюжку, стануть відомі правоохоронним органам, і їм доведеться відповідати за законом. Яких тільки «байок» не доводиться вислуховувати під час затримання. Ось що, приміром, розповів 22-річний Сергій із Троїцького.

Незнайомець попросив його про допомогу: винести з городу своєї бабусі важку чавунну ванну. Як згодом з'ясувалося, і бабуся, і ванна не мали жодного стосунку до його названої бабусі, тому Сергія затримали за крадіжку. Хлопця засудили умовно і, на його думку, безневинно. У це можна було б повірити, якби через кілька місяців знову-таки якийсь «таємничий незнайомець» не звернувся по допомогу до милого, доброго, чуйного хлопця. Цього разу він попросив перенести через міст поліетиленовий пакет і віддати його вказаному чоловіку. За 50 гривень Сергій узявся допомогти, добре розуміючи, що може заробити за цю послугу. Адже по той бік моста вже була територія Російської Федерації. І якщо сам незнайомець не наважується перенести через кордон невеликий пакет, отже, без криміналу тут не обійтися. Коли на мосту Сергія затримали прикордонники, а в пакеті знайшли півкілограма марихуани, він вкрай здивувався. Закінчилася для нього ця історія сумно: зважаючи на непогашену судимість хлопця засудили до більш як п'яти років позбавлення волі.

Випадків, коли наркоділки «наосліп» використовують таких невдах, багато. Щоб за невелику винагороду переправити через кордон безневинні на перший погляд пакети, згортки, вони вибирають малозабезпечених громадян або питущих, бездомних, судимих. Того, кому дуже потрібні гроші, а сам він не надто цінує себе. Ось іще один приклад.

Мешканець одного з хуторів Воронезької області Євген повернувся з ув'язнення і, як це часто буває, ніяк не міг знайти роботу. Його син у цей час доріс до одержання паспорта, але не було грошей. Євген, недовго думаючи, вирішив заробити — перенести через кордон на українську територію пакет з наркотиками, сховавши його під одягом підлітка. Батька і сина затримали співробітники Старобільського міжрайвідділу УСБУ в Луганській області. Суд інкримінував росіянину не тільки незаконне зберігання наркотиків, а й утягнення неповнолітнього у злочинну діяльність. Наслідок — чотири роки позбавлення волі.

Наркотики, звісно, бувають різні. Тому дехто каже, що не варто розпорошувати сили спецслужб на затримання дрібних контрабандистів, а спрямувати їх на боротьбу з розповсюдженням важких наркотиків, виявляти великі його партії. Луганські правоохоронці вважають інакше. Ситуація з розповсюдженням легких опіатів і наркопрепаратів з конопель в області дуже актуальна. Тисячі людей щодня отруюють себе дешевими наркотиками. Тому потрібно все робити, щоб цю пошесть зупинити.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

У КАУНАСІ Є ВУЛИЦЯ ІМЕНІ БЕЗДОМНОГО ВІННИЧАНИНА,

або Важкі випробування підполковника у відставці, «афганця» й «чорнобильця» Миколи Лунгу

«Рятівнику наших громадян. На честь сина українського козацтва Миколи Лунгу.» Меморіальна дошка з таким написом встановлена на одній із шкіл прибалтійського міста Каунас. Його іменем литовці також назвали вулицю міста. Якщо для прибалтійців Лунгу герой, то у нас, у Вінниці, він — знедолена людина без даху над головою. На його долю випало стільки випробувань!..

Фото Володимира ОСЬМУШКА.

Випробування перше: у Кандагарі

В афганському пеклі Лунгу опинився разом з дружиною Людмилою. Хоча він молдованин, із-за Дністра, а вона українка, родом з Гайсина, райцентру на Вінниччині, доля звела їх на одній стежці. Коли Лунгу, кадрового військового з двома вищими освітами (закінчив Харківське вище училище льотчиків і Академію Генштабу в Москві), направили служити в Афганістан, дружина сказала, що також поїде разом з ним. Зробити це було неважко: вона за спеціальністю лікар-хірург, а такі фахівці на війні були вкрай потрібні.

...У Кандагарі санітарна машина, в якій разом з медперсоналом перебувала Людмила Лунгу, потрапила під обстріл. Микола Григорович каже, що осколок вразив Люду в самісіньке серце. Після чого його, командира розвідувальної роти, перевели на службу до Прип'яті. Треба було виховувати малолітніх сина й доньку.

Випробування друге: у Чорнобилі

У Прип'яті великою радістю для «афганця» стало отримання житла. Микола бачив, як тішилися квартирою син і донька, то й самого сповнювали такі самі відчуття. Тоді вони ще не знали, що їх чекає попереду. Уже в перші години після аварії на атомній станції він, командир батальйону хімзахисту, брав участь у приборканні полум'я. Якби все пережите в ті дні описати у деталях, могла б вийти книжка, сторінки якої навряд чи змогли б дочитали до кінця читачі зі слабкими нервами.

Невдовзі офіцера з чорнобильським «досвідом» перевели служити на ядерний полігон у Семипалатинськ. Тодішня система сповна «вижимала» з фахівців необхідні знання й досвід. Про здоров'я не йшлося. Протягом двох років Лунгу, як він каже, «поправляв здоров'я» в ще одній «чистій» зоні Семипалатинська. З вогню та в полум'я.

Під час одного з відряджень випадково зустрів афганського побратима — генерала Лебедя. На той час Лебедь командував армією у Придністров'ї. Мав значний авторитет у Збройних силах тодішнього Союзу. Лунгу погодився на його пропозицію знову послужити разом. Хоча обстановка у Придністров'ї була складна, але після пережитого в Афганістані та Чорнобилі Лунгу вже, здається, не лякало нічого.

Випробування третє: у Кіровограді

Після однієї з поїздок на могилу дружини Людмили (вона похована у Гайсині), у Миколи Григоровича виникло бажання оселитися у Вінниці. Так, у 1995-му після закінчення служби він приїхав до міста над Бугом. Тут знову одружився. Після довгих митарств йому так хотілося налагодити нове життя! Втім, кадрового військового завжди «кликала труба». Її звуки не можна витіснити з серця. Тільки-но дізнався про те, що створюється Українське козацтво, одразу долучився до цієї справи. Дарма, що за національністю молдованин. Мета і завдання новоствореної структури йому були до душі. Підполковника запасу з бойовим досвідом за плечима козаки прийняли як свого.

Якось у справах козацької організації Лунгу опинився у Кіровограді. До Нового року залишалося два тижні. На вулицях з'явилися перші ялинки. Відчувався передсвятковий настрій. На маленького хлопчика, який котив перед собою велику дитячу коляску, звернули увагу, здається, всі, хто в той час стояв на автобусній зупинці. Микола помітив, як дехто, усміхаючись, зазирав усередину, де спокійнісінько спали двоє немовлят. Схоже, близнюки. Хлопчина спрямував коляску на проїжджу частину і...

Наступні дії відставного офіцера була блискавичні. На роздуми не залишалося жодної хвилини. Ще мить — і дитяча коляска могла б опинитися під колесами потужного «КамАЗа». Як він устиг відштовхнути хлопчика і коляску з малюками подалі від авто, дотепер не може зрозуміти. Всуціль понівеченого рятівника дітей, який сам опинився під колесами вантажівки, літаком санітарної авіації доставили до Вінниці.

Випробування четверте: у Вінниці

Лікарі нейрохірургічного відділення обласної психоневрологічної лікарні імені Ющенка не давали дружині потерпілого жодних гарантій поставити чоловіка на ноги. Він переніс кілька складних операцій, але ушкоджений хребет у наших умовах вилікувати було неможливо. Втім, ситуація не безнадійна, казали лікарі. За кордоном уже навчилися лікувати таку недугу. Дружина ті слова слухала, а в думках виношувала інші плани.

Останню розмову з нею він пам'ятатиме до кінця своїх днів. Вона сказала чоловікові, що кошти можна знайти. Мовляв, давай продамо трикімнатну квартиру, купимо однокімнатну, а решту грошей витратимо на лікування. Довірливий чоловік підписав усі необхідні документи і... опинився без даху над головою.

Сина Миколи Григоровича на той час уже не було серед живих — він, військовий льотчик, загинув під час випробування літака. Дочка далеко, аж за океаном, у Канаді. Там вийшла заміж, там живе і працює. Зв'язатися з нею телефоном у батька на той час не було жодної можливості.

У ті «чорні» дні його, як ніхто, виручив бойовий друг — уже згадуваний генерал Олександр Лебедь. Він домовився про лікування в одній з німецьких спеціалізованих клінік. Допоміг доставити туди хворого. Взяв на себе всі витрати за проведення операції і лікування. Завдяки такому клопотанню німецькі лікарі поставили нашого героя на ноги. «Мене він врятував, — каже з сумом у голосі Микола Григорович, — а себе не зумів.» Генерал Лебедь, нагадаємо, загинув під час авіакатастрофи.

Випробування п'яте: у Каунасі

Батьки врятованих дітей таки розшукали свого героя. Подружжя Фареників — Марта та Юрій — після того часто приїздили до Вінниці. Чергували у лікарні біля хворого. Допомагали трохи коштами. Повідомили про геройський вчинок вінничанина нашу міську владу. Однак проблему даху над головою, попри всі старання і заслуги, Лунгу, на жаль, так і не вдалося розв'язати. Переїжджав з квартири на квартиру.

Наважився навіть написати прохання з цього приводу Президенту держави. Щоправда, у листі жодним словом не обмовився ні про врятованих дітей, ні про те, що ніс вахту на Майдані під час помаранчевої революції. Усі ми пам'ятаємо епізод, коли Юлія Тимошенко в один з днів революції вручала червоні гвоздики тим бійцям, яким влада могла будь-якої миті віддати наказ про розправу з «революціонерами». Але мало хто знає ім'я людини у військовому однострої, яка несла оберемок тих гвоздик. Допомагав у ті хвилини пані Юлії саме Микола Лунгу. Звичайно, герой-рятівник міг би розповісти про свої проблеми героїні Майдану. Але не зробив цього. Не переймався тим, що отримує безпосередньо в наметі уколи, що там само йому ставили крапельницю. Така він людина — скромна за своїм характером, а скиглити справжньому офіцеру не належить.

У наш час таким важко вирішувати будь-які питання. Чиновники здебільшого зважають на тих, хто постійно їх бере за горло, день при дні оббиваючи пороги кабінетів. А Лунгу навіть відповіді на свого листа не отримав від Президента. Значить, так має бути, переконаний він. Є в людей важливіші справи.

...Господарка квартири на Старому місті у Вінниці, яку останній раз винаймав Лунгу, розчарувала мене: «Микола Григорович, — сказала, — виїхав з Вінниці. Подався у Каунас...»

Після лікування він уже їздив до Прибалтики. Подружжя Фареників — інтернаціональне. Марта — литовка за національністю. Отож Фареники й поїхали на її батьківщину в Каунас на постійне місце проживання. Запросили туди й рятівника своїх діток. Організували Миколі Григоровичу теплу зустріч з... несподіванкою. Він пройшов ще одне випробування — увагою каунасців. Був присутній на відкритті меморіальної дошки на приміщенні школи, де навчаються діти Фареників — Славко та близнючки Оленка й Світланка. Пройшовся вулицею свого імені... Можливо, чужа країна буде прихильнішою до долі цієї справді героїчної людини. А ми?.. Ми залишаємося такими, як були — добре слово кажемо про людину вже тоді, коли її немає поруч.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: Микола Лунгу в кімнаті, яку він останній раз винаймав у Вінниці.

Між ударами серця...

■ ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

Спомини двадцятирічної давності, коли в усіх на вустах було тривожне слово «Чорнобиль», зринають у пам'яті колишнього командира військової частини МНС України, полковника у відставці Сергія Головка з Рівного.

Група тоді ще старшого лейтенанта Сергія Головка рухалася у напрямку до ЧАЕС. Позаду залишилося ще одне село-самотинець, хати із сліпими вікнами, подвір'я з глиняними глечиками, розвішаними на плоті...

Здається, сільська ідилія, а... страшно. Страх уже встиг поселитися тут, він жив і в кожному згорбленому дереві, у покинутих лелечих гніздах, у холодних димарях. На якомусь подвір'ї загорланив одинокий півень. І знову стало тихо... і моторошно.

Військове начальство запитувало у своїх підлеглих, хто першим піде в чорнобильське пекло.

— Дозвольте мені! — Сергій Головко зробив крок уперед. — Маю досвід.

Полковник виловив поглядом на його кітелі сірий прямокутник орденської планки — медаль «За бойові заслуги», нагрудний знак «За розмінування» і подумав: «Он вона звідки у тебе відповідальність, хлопче, з Афгану», а вголос сказав:

— Дорогу до четвертого блоку прокладатиме екіпаж старшого лейтенанта Головка.

Сергій Головко відповідальності ніколи не боявся. Так було і в Афганістані, коли знешкоджував чергову міну. Тоді кінчики його пальців перебирали на себе функції очей, а кожен рух, як у хірурга, відбувався між двома ударами серця. А ось тут, у Чорнобилі, де ворога не знайдеш міношукачем, руки стискають дозиметра, який показує такі жахливі цифри.

— Товаришу старший лейтенанте, а люди сюди повернуться? — запитав хтось із його групи. — Ось сюди, — махнув рукою солдатик у бік Прип'яті.

— Хотілося б, щоб повернулися, — не покривив душею Головко.

Сергій вміє переконувати. Усіх, крім дружини і мами, які все серцем відчувають.

Він гірко посміхнувся, згадавши, як розповідав Тані, куди їде: «Там все нормально, все під контролем! Не хвилюйся, я ж у тебе — козак!» Намагався тоді жартувати, підкидав сина до стелі... Тільки в очі дружині дивитися не міг. Згадалося, як ще раніше, в Афганістані, щеміло серце: Тетянка подарувала йому первістка, а він був знайомий з сином лише завдяки маленькому фото...

А ще один «боєць» — мама, яка, довідавшись про ризиковані завдання сина, тремтячими губами шепотіла молитви і благала Пречисту зберегти її кровиночку.

Чи знала вона тоді, у 1986-му, що для її сина робота біля реактора стане небезпечнішою, ніж та, на війні? Завдання, поставлене саперам-прикарпатцям, було сухим і буденним: замірювати рівень радіоактивного зараження, з'ясовувати обстановку на об'єкті, розчищати підступи до зруйнованого блока.

...Дорога на Чорнобиль пролягала місцями тяжких боїв Великої Вітчизняної. Колись тут громив фашистів кулеметник Василь Головко, нагороджений медаллю «За бойові заслуги». А тепер його син, отримавши таку саму медаль через сорок років, вів битву з радіацією.

— Танкістом буде! — поплескували його колись по плечу татові товариші. Адже дитинство Сергія пройшло серед військових. Але попри 25-річний батьківський «танковий» стаж, Головко-менший обрав дуже ризиковану професію інженера-сапера.

У 1998 році Сергій Головко очолив аварійно-рятувальний загін Міністерства з надзвичайних ситуацій. Сім років він був на цій посаді, в наймирнішому війську, яке приборкувало повені та інші стихії. Тут і став у пригоді досвід Головка-сапера: учив молодих спеціалістів-піротехніків складного мистецтва, в якому помилка може коштувати життя.

...Бійці «атакували» реактор. Сергій уважно вдивлявся в показання приладів спостереження. Він знав, що там, в лабіринтах приміщень, продовжують працювати енергетики, а отже, вони в небезпеці і їм неодмінно треба допомогти!

Командир групи щохвилини доповідав про зміну рівня небезпеки. Пройдено першу сотню метрів. Шматки бетону, залізяччя, понівечені сходи, нерухомі пожежні машини та автоцистерни... Головко впевнено, крок за кроком пробивав шлях відвалом своєї машини до четвертого блоку.

Це потім будуть чорнобильські будні й Сергій навіть звикне до страшної роботи, до замірів радіації, до щоденного знищення захисного костюма, до оглядів лікарів. Це потім засяє орден Червоної Зірки на кітелі капітана, народиться ще один синочок...

Тереза ДЯКІВ.

Рівне.

На знімку: кавалер ордена Червоної Зірки та медалі «За бойові заслуги» полковник у відставці рівнянин Сергій Головко.

Фото автора.

Чия «собачка» в Інтернеті

■ МОВА ПРО МОВУ

Приводом для цих роздумів стало запитання мешканця міста Павлограда О. Малакова, поставлене на сторінках тижневика «2000»: «Чи може росіянин бути патріотом України?»

«Так!» — каже автор, однак серед складників українського патріотизму українській мові місця не знаходить. На його думку, мова — поза сутністю людини й спільноти. І йому «незрозуміло», навіть українському шахтареві знати українську мову. Знає російську й досить, бо мови схожі.

Така позиція серед громадян України не поодинока. Вона формувалася довго, послідовною русифікаторською політикою. Її віхи — Валуєвський циркуляр, Емський указ і низка радянських дезукраїнізаційних постанов — своєрідні осикові кілки, застромлені в тіло української мови та пам'ять народу.

Отже, є певна проблема української мови — в корінних українцях, які під впливом русифікаційних процесів так «обрусіли», що їм українська мова неначе ні до чого. Нібито для них не має особливого значення, якою мовою вони говорять, пишуть, співають. Головне те, про що вони говорять, пишуть, співають і як будуть діяти. Ніби й переконливо: справи дійсно прирощуються ділами. Та однозначність цього висновку оманлива. Бо від чого насправді залежить ота «формула діла»?

У людській сутності чітко проявляються два формотворчі чинники. Один обумовлений природою, другий — особливостями соціального середовища, взаємодією людей у сферах виробничій, етносоціальній, мовній. Ці чинники творяться людьми й одночасно творять людей. Вплив їх на формування свідомості й способу життєдіяльності людей завжди був, є і буде вирішальним.

Ось лише дві цитати, вони належать ученим, яких і росіяни, і українці вважають своїми (обидва — із Східної України).

Педагог К. Ушинський вважав, що мова не тільки засіб спілкування, а й універсальний засіб самотворення народу. «У мові одухотворяється весь народ, вся його батьківщина... Коли зникає народна мова — народу немає більше!..»

А Олександр Потебня науково довів, що народність і мова поняття не просто синонімічні, а одне без одного неможливі, й неодмінною умовою творення нації є єдність її мови.

Особливо актуальні для українського сьогодення думки Потебні про денаціоналізацію, яку він вважав моральною хворобою суспільства. «Навіть коли пригноблювачі досить близькі до пригноблюваних, а останні не позбавляються насиллям майна і не обертаються в рабство, денаціоналізація все-таки веде до економічної й розумової залежності і стає джерелом страждань».

У такому контексті маємо шукати відповідь на запитання: що для людини є мова і чи має значення, якою мовою вона говорить?

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Та думки великих попередників мало знає широкий загал, інтелігенція, політики та державні діячі. Інакше складно зрозуміти, чому в Україні так мало приділяється уваги розвитку та вивченню української мови. Досі в нас не перекладено (з російської) та не перевидано зібрання праць Ушинського, Потебні. Й водночас не затихають дискусії про двомовність та надання російській мові державного статусу.

Алогічно, що українська мова ігнорується, піддається обструкції на українській землі — не лише у східних регіонах, Криму, а й у Києві.

Тільки два ближчі за часом факти. 11 лютого 2006 року на презентації продукції парфумерної фірми «Оріфлейм» (у Києві) туди завітали три студентки-китаянки, які навчаються в Україні. За два роки (!) вони досконало оволоділи українською мовою. Й на тій презентації щось запитали саме українською. І ніхто із працівників фірми не зміг чи не захотів відповісти їм!

У 2006-му громадськість стала свідком переслідування «російськомовного українця», мешканця Донецька, тільки за те, що він вирішив заговорити на виробництві українською мовою (його звати Ю. Литвин). Чи це не дискримінація? Як це інакше назвати, коли на прохідній заводу вивішують попередження: «Разговаривать на территории на украинском языке запрещается», а у змінному журналі проти позначки українською про особливості технологічного процесу начальник робить приписку: «Что это за порнография в журнале?», а заяву про відпустку не підписують тільки тому, що вона написана українською.

Після цього «дбати» про утвердження статусу російської мови якось уже й ні до чого. Бо в цьому разі ні української мови, ні народу, ні держави Україна вже й не видно, принаймні на означеній території. Один сучасний шоу-бізнесмен на радіо «Ера» оголосив мелодійну українську мову «конкурентно неспроможною». Отже, практично всюди (бізнес, політика, освіта, мистецтво, ЗМІ) тиск на українську мову посилюється — й мало що робиться для її утвердження як мови загальнонаціональної.

Чому домінують такі тенденції?

Серед причин багато хто називає значний відсоток етнічних росіян та представників інших народів, скажімо, в Донбасі, Криму. І все ж, на нашу думку, не цей чинник слід вважати основним. Визначально те, що тут фактично ігнорується державна мовна політика, особливо на виробництві, в освіті та ЗМІ.

І хоч цифрові дані про розвиток освіти вказують на зростання числа дошкільних закладів та шкіл з українською мовою навчання (в Донецьку аж понад 50 відсотків), реальних зрушень не спостерігається, що і підтвердив останній перепис. Змін не відбулося. А як це може відбутися, коли говориш, пишеш, читаєш і, відповідно, мислиш та дієш за логікою іншої мови?

Цілком виправданий докір прозвучав на VI Міжнародному конгресі україністів (Донецьк) у виступі професора О. Білецького «Інформаційний простір Східної України не контролюється Києвом», що на Донбасі найбільший попит мають московські радіо- і телеканали. Є враження, що не тільки керівництво регіону, а й центральна влада мало що зробили, щоб ЗМІ тут подавали інформацію, яка цікавила б населення регіону і була українською і за формою, й за змістом.

Про тенденційну спрямованість інформаційних структур свідчать і такі дані: із 900 зареєстрованих видань Донецької області тільки 18 видаються українською мовою. І лише одна обласна газета «Донеччина». Тим часом 666 видань друкуються виключно російською мовою. Лише 45 відсотків ефірного часу віддано для телепередач державною мовою, а 55 відсотків — російськомовні. Але й передачі українською дуже умовно можна вважати українськими по суті. Бо, хоч як це прикро, саме ЗМІ області доклали чимало зусиль у підігріванні сепаратистських та федералістських настроїв на минулих президентських виборах, та й нині події і факти подають тільки в певному соціополітичному контексті.

Така само картина й на Харківщині, де україномовні видання застигли на рівні 5 відсотків.

Особливо гостра ситуація склалася в Криму. Ще в 2005 році представники Севастополя заявляли, що українська мова в освіті тут «не на часі».

Формула «не на часі», яку так полюбляють вживати управлінці Донецька та Криму, не має під собою інших аргументів, крім політичних. Ще недавно в Сімферополі гостро дискутували про доцільність відкриття першої тут української гімназії. Противники переконували, що це в російськомовному Сімферополі — річ безнадійна: не той контингент дітей. І що ж? Уже два роки гімназія працює із серйозним перевантаженням. Дітей повели сюди не тільки «російськомовні українці», а й росіяни, татари.

Отже, проблема української освіти тут не лише в мові навчання. Так само й проблема ЗМІ — не в мові, а насамперед в їх змісті та дусі. Серед безлічі російськомовних радіо- і телепередач можна побачити й таку, як «Куранты». Починаючи від заставки, що зображає Кремль і московську Красну площу, передача відтворює ідеологію, політику і навіть побут іншої спільноти і іншої держави.

Цей факт добре ілюструє мету, зміст і характер зовнішньої політики Росії щодо України. Відповідно і гострота мовного питання в Україні визначається не так філологічним його аспектом, а тим, що саме з мови починається конструктивна і деструктивна дія інших (чужих) чинників у нашій спільноті.

Кожна нормальна держава намагається убезпечити себе від таких чинників. Особливо тепер, на тлі глобалізації, національні держави дбають про захист свого етнокультурного, мовного простору. З цією метою прийнято й діють спеціальні закони в Англії, Франції, Росії. В Україні все це ще належить зробити.

Якщо французи приймають спеціальну ухвалу навіть про те, щоб дати французьке ім'я універсальному інтернет-знаку («собачці»), то в нас і «собачка», й сам Інтернет — іншомовні. За останнє десятиліття наша мова так переобтяжилась іншомовними виразами, що в ній почали руйнуватися історично усталені мовні форми, а відтак і характер та логіка мислення. Небачені раніше запозичення (переважно з англійської) творять англо-українську тарабарщину, відірвану від розуму й внутрішнього світу людини. Все це — реальна загроза не лише мові, а й народу України.

...Відомо, що пес схожий на господаря. Або — навпаки. Отож маємо щось робити зі своїми «собачками».

Леонід ТОКАР,
кандидат історичних наук, доцент.

Розшукуються «аліменти»

Я розлучилася зі своїм чоловіком. Від шлюбу маю сина, якому 5 років. Чоловік має виплачувати мені аліменти на сина, але він повідомив, що не має таких коштів і виплачувати нічого не буде. Згодом він переїхав жити в інше місто, не залишивши своєї адреси. Тому з нього витребувати гроші я не можу, а добровільно він їх сплачувати не хоче. Що мені робити?

Іванна СЕМЕНКО.

Тернопільська область.

Відповідає юрист Ірина КРАВЦОВА:

— Згідно за статтею 74 Закону України «Про виконавче провадження» аліменти на дитину стягуються за рішенням суду. Для стягнення аліментів суд передає рішення до Державної виконавчої служби, яка зобов'язана здійснювати систематичний контроль за правильним і своєчасним відрахуванням утриманих сум аліментів стягувачам. Так, у разі неможливості стягнення аліментів із заробітної плати чи інших доходів боржника протягом трьох місяців підряд, якщо боржник не працює і не одержує доходів, стягнення звертається на майно боржника. Розмір заборгованості з аліментів визначається державним виконавцем за місцем виконання рішення, виходячи з фактичного заробітку (доходів), одержаного боржником за час, протягом якого стягнення не провадилося, або одержуваного ним на момент визначення заборгованості у твердій грошовій сумі або у відсотковому відношенні. Якщо боржник у цей період не працював, заборгованість визначається, виходячи з середньої заробітної плати для даної місцевості. Державний виконавець у разі надходження виконавчого документа повинен підрахувати розмір заборгованості з аліментів і повідомити про нього стягувачеві і боржникові. У разі відсутності відомостей про місце проживання (перебування) боржника за виконавчими документами про стягнення аліментів державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника. У разі відсутності відомостей про місце перебування майна боржника за виконавчими документами державний виконавець виносить постанову про розшук майна, яка затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби. Розшук громадянина-боржника здійснюють органи внутрішніх справ, а майна боржника — Державна виконавча служба. Витрати, пов'язані з розшуком, стягуються з боржника за ухвалою суду. Отже, вам необхідно звернутися із заявою про ненадходження коштів на ваш рахунок до виконавчої служби. Відповідно до ст. 164 Кримінального кодексу злісне ухиляння від сплати встановлених рішенням суду коштів на утримання дітей (аліментів), карається громадськими роботами на строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років. Те саме діяння, вчинене повторно особою, раніше судимою за цей злочин, карається громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк від двох до трьох років.

Ви також можете отримати аліменти за минулий час, якщо надасте суду докази того, що ви вживали заходи для одержання аліментів з відповідача, але не могли їх одержати у зв'язку з ухиленням останнього від їх сплати. У цьому разі суд може присудити аліменти за минулий час, але не більш як за три роки (ст. 191 Сімейного кодексу).

Крім того, відповідно до ст. 181 Сімейного кодексу, якщо місце проживання батьків невідоме, або вони ухиляються від сплати аліментів, або не мають можливості утримувати дитину, дитині призначається тимчасова державна допомога, яка не може бути меншою, ніж 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Виплата тимчасової державної допомоги здійснюється за рахунок коштів державного бюджету України. Для одержання допомоги ви маєте звернутися до органів соціального захисту населення.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. На конверті вкажіть: «У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

Пити чи кодуватися?

Напишіть, будь ласка, докладніше про кодування. Чи не шкідливе воно для здоров'я самого клієнта і його майбутніх нащадків?

Григорій Р.

Житомир.

Відповідає академік Міжнародної академії біоенерготехнологій Юрій БАТУЛІН:

— Природою запрограмовано п'ять етапів існування всього живого на землі: народження, дорослішання, творення собі подібних, старіння, смерть. Сама доля людини є своєрідною програмою. Генетичний код визначає наперед рівень розвитку особистості, її індивідуальні якості, схильність до захворювань. Та й у космічних законах теж закладений принцип самокодування: що посієш, те і збереш. Досягаючи підсвідомого рівня, інформаційний код знаходить своє пристановище в головному мозку. Крім самого по собі середовища перебування, з цільових форм кодування можна відзначити релігію, ідеологію, політику, телебачення, рекламу. Іншими словами, код — це інформація, що міцно осіла в підсвідомості.

Проходить людина і через побутове кодування: родина, школа, повсякденне оточення.

«Щоб у тебе руки повідсихали!» — у гніві кричить мати на малюка, котрий розбив чашку. Певна річ, дитина залишиться з руками, але «зла» інформація застрягне в його підсвідомості надовго (і ще невідомо, у що це виллється в старшому віці).

«Ледарю, ти не вступиш до інституту!» — програмує учитель недбалого учня. І якщо той справді не вступить, то надовго утвердиться в думці, що він гірший за інших.

«Тобі самій лікуватися треба!» — кричить чоловік на дружину, що докоряє йому за пияцтво. І від таких слів вона цілком може занедужати.

Але побутового кодування багато хто не помічає за звичкою. Зате з побоюванням ставиться до кодування лікарського —спрямованого проти психічних захворювань, алкоголю, куріння, наркоманії.

Так, кодування як цільова передача інформації одного індивіда іншому на енергетичному рівні — те саме, що програмування і зомбування. Різниця лише у глибині проникнення у підсвідомість і обсязі інформації, що вводиться.

Код, що вдало «вписався» в організм, зазвичай не спричинює зміни в його стані. Невдалий код, навпаки, здатний породити дискомфорт. Але не з вини кодувальника. Просто у тілі наркоманів, алкоголіків, курців порушено баланс енергетичного обміну з природою. І вони неусвідомлено усувають психологічний дискомфорт «травичкою», спиртним, сигаретами, заганяючи себе в кайф. Уведений код порушує звичне протікання енергії в тілі хворого: змінюється настрій, може з'явитися втома. Думки при цьому часто не «зістиковуються» зі свідомістю. З початком кодування звичний кайф закінчується через відновлення порушеного до того енергетичного балансу. Цей цілком невинний метод називається у парапсихології «розривом асоціативних зв'язків».

Як будь-який природний процес, кодування має і позитивні, і негативні аспекти. Які з них візьмуть гору, багато в чому залежить від пацієнта. Якщо його ведуть до кодувальника, немов бичка на мотузці, кодування буде невдалим, оскільки основні канали головного мозку будуть закриті для надходження необхідної інформації. Якщо пацієнт усвідомив згубність свого становища і сам прийшов — успіх забезпечений. Інформація легко і безперешкодно займе своє місце в підсвідомості хворого.

Але навіть у разі невдалого кодування, погодьтеся, безглуздо казати, що гіпноз небезпечніший для здоров'я людини, ніж неминуча деградація від пияцтва чи наркотиків.

Сумніватися потрібно не в методі, а в порядності і етичності кодувальника. Це, на жаль, на лобі не написано. От чому гіпнотизера краще вибирати за рекомендацією тих, хто вже одужав. Іншої реклами справжній фахівець не потребує. Крім того, бажано уникати кодування з застосуванням апаратури і ліків.

Лікуванню гіпнозом цілковито піддаються психоневрози, гіпертонія, кардіальний невроз з порушенням серцевого ритму, бронхіальна астма, ожиріння, базедова хвороба, виразка дванадцятипалої кишки, спазм стравоходу і кардіальної частини шлунка, запори і проноси, блювота, цисталгія, енурез, чоловіча імпотенція і жіноча фригідність, знеболювання пологів у разі серйозних супутніх захворювань, псоріаз нервової етіології, екзема, плоский лишай, кропивниця, облисіння, головні болі, болі у хребті, безсоння, хвороба Паркінсона, заїкуватість, нервовий тик, неврози, фобії, алкоголізм, наркоманія. Гіпноз ефективний для зниження болю, поліпшення сну й емоційного стану.

Записав

Едуард ЩУР.

Відстояти земельний пай

Я народилася у 1946 році. З жовтня 1988-го по жовтень 2003-го працювала лікарем у селі Лучинець Вінницької області. Після пенсії ще два роки пропрацювала, а потім переїхала до Луганська. Підкажіть, чи маю я право на земельний (майновий) пай і як його відстояти?

Раїса ЦИМБАЛ.

Луганськ.

Відповідає заступник голови Державного комітету України із земельних ресурсів Володимир ЖМУЦЬКИЙ:

— Сьогодні Раїса Цимбал проживає у Луганську. Тому права на безоплатне отримання земельного (майнового) паю, внаслідок приватизації сільськогосподарського підприємства, не набуває. Однак вона може одержати земельну ділянку із земель державної або комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених статтею 121 Земельного кодексу України.

А загалом порушене у листі питання регулюється Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання земельних ділянок працівникам культури, освіти та охорони здоров'я, що проживають у сільській місцевості» від 20 квітня 2004 року № 1694-ГУ (набрав чинності з 30.12.04), яким вносяться зміни до статті 25 та пункту 8 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України та інших законів України.

Змінами, які внесено зазначеним законом до частини 7 статті 25 Земельного кодексу України, передбачено таке. Розміри земельних ділянок, які виділяються для працівників державних та комунальних закладів, підприємств і організацій культури, освіти та охорони здоров'я, не можуть перевищувати норм безоплатної передачі земельних ділянок громадянам (встановлених законом) для ведення особистого сільського господарства. А саме — не більш як 2 га. Ці зміни стосуються і пенсіонерів із числа працівників державних та комунальних закладів, підприємств і організацій культури, освіти та охорони здоров'я, які проживають у сільській місцевості або селищах міського типу (згідно з пунктом «б» частини першої статті 121 Земельного кодексу України).

Отже, якщо під час приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій у порядку, визначеному статтею 25 Земельного кодексу України, розмір земельної частки (паю) не перевищує 2 га, то громадянам, зазначеним у частині першій цієї статті, передаються земельні ділянки у розмірі земельної частки (паю). У разі, якщо розмір земельної частки (паю) перевищує 2 га, то:

— працівникам державних та комунальних закладів освіти, культури, охорони здоров'я, розташованих на території відповідної ради, а також пенсіонерам з їх числа, передаються земельні ділянки відповідно до абзацу другого частини сьомої статті 25 Земельного кодексу України (у розмірі не більш як 2 га);

— працівникам державних та комунальних сільськогосподарських підприємств, установ і організацій та пенсіонерам з їх числа — у розмірі згідно з розрахунками.

Обчислення розміру земельної частки (паю) працівникам державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій, а також пенсіонерам з їх числа проводиться відповідно до частини шостої зазначеної статті, але без врахування громадян — працівників державних та комунальних закладів освіти, культури, охорони здоров'я, розташованих на території відповідної ради, а також пенсіонерів з їх числа та площі земель, яку їм планується передати.

У таких випадках під час складання технічної документації з розробки схеми поділу земель підприємств на земельні частки (паї) може бути виділено земельний масив, загальна площа якого при поділі на кількість працівників соціальної сфери не повинна перевищувати визначену норму (не більш як 2 га на особу). Решта земель підлягає поділу між громадянами — працівниками державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій, а також пенсіонерами з їх числа та особами, прирівняними до них.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Кліренс

■ ВИПАДОК ЗІ СЛУЖБИ

ТО — абревіатура, що означає «технічне обслуговування». Воно в нас, як правило, проводилося по суботах. Цілий день обстежуємо всі доступні і малодоступні закапелки, протираємо, зачищаємо і змазуємо бойові машини.

Ми з забрудненими обличчями і руками квапимося виконати роботу. Увечері все повинно бути в повному ажурі: радіолокаційна станція задіяна на нічне бойове чергування.

Мені, молодому і зеленому, пощастило справитися з дріб'язковою, на перший погляд, справою вмить. Стою руки в брюки і насвистую собі під ніс, удаючи солов'я.

— Що, нудьгуєш? — у дверному прорізі вималювалося обличчя грізного «діда». — Не діло це однак... Так і служба може медом здатися.

Солдат, що говорив, — і справді дід: вуса такі відростив! Справжній запорізький козак!

— Ніяк ні! — відповідаю, як і належить за статутом. — Трішки ще... Небагато залишилося доробити...

— Та кинь ти! — сміється, умить розкусивши мою хитрість. — Байдикувати на «гражданці» будеш, якщо гроші не потрібні...

І підкликав до себе ближче:

— Слухай і виконуй наказ: лети в гараж і принеси відтіля кліренс. Дуже потрібна річ. Одна нога тут — друга там. А як зробиш, тоді можеш продовжувати своє художнє висвистування.

З незвички два кілометри здалися мені вічністю. Забігаю в гараж:

— Хлопці, нашому «дідові» конче знадобився кліренс!

— Під тумбою візьми. Кліренс нам зараз ні до чого. Тільки повернути його не забудь.

Шукаю в потемках руками. Спочатку знайшов старе колесо, потім — промаслену куфайку і, нарешті, якусь кувалду.

Знати б, що це за річ... Адже я людина нетехнічного складу розуму.

— Ну, чого уп'явся? — підганяють хлопці. — Дають — бери і неси, коли знайшов.

Повернувся втомлений, а хлопці телефонують тому солдатові, з яким я півгодини тому бачився. Дають йому якісь поради. Здалеку не розібрати, про що вони балакають. І я знову біжу в гараж. Цього разу тут мене «нагородили» підручником. На обкладинці прочитав: «Будова і обслуговування автомобілів». Перегортаю одну сторінку, другу... І тут погляд натрапляє на вже знайоме слово «кліренс» — це відстань від поверхні, на якій знаходиться транспортний засіб, до нижньої його точки (не рахуючи коліс).

— От недотепа! — лаю себе за те, що по дурості спіймався на такий гачок. Але, проте, іспит склав.

Василь ГАЙДУК.

Київ.

Потрійне випробування

■ БУВАЛЬЩИНА

Одного разу знаменитий грецький філософ Сократ (469—399 рр. до н. е.) зустрів на вулиці знайомого, і той йому каже:

— Сократе, знаєш, що я тільки-но почув про одного твого учня?

— Почекай. Перш ніж ти мені це розповіси, я хочу провести невеликий іспит, що називається «Потрійне випробування». Ти хвильку подумай над тим, що збираєшся мені розповісти. Перша перевірка — на правдивість. Ти цілком упевнений у тому, що збираєшся мені розказати?

— Ні, Сократе, я почув про це від одного знайомого і вирішив...

— Виходить, — сказав Сократ, — ти достеменно не знаєш, чи правда це. Тоді проведемо другу перевірку — на доброзичливість. Те, що ти збираєшся мені сказати про мого учня, — це що-небудь хороше?

— Ні, зовсім навпаки...

— Отже, — мовив далі Сократ, — ти хочеш мені розповісти про нього щось погане, але ти не впевнений, що це правда. Спробуємо третю перевірку — на корисність. Чи принесе мені те, що ти збираєшся розповісти, яку-небудь користь?

— Швидше за все, ні...

— Таким чином, — підбив підсумок Сократ, — ти збираєшся розказати мені щось погане, неправдиве й непотрібне про мого учня. Навіщо тоді розповідати це взагалі?

— Так, Сократе, ти, як завжди, цілком правий.

Саме тому Сократа шанували і вважали великим філософом. А ще ця розповідь пояснює, чому Сократ так і не додівався, що його дружина Ксантиппа зрадила йому з його учнем Платоном.

■ СЛОВАМИ КЛАСИКІВ

Велика сила кохання

Справжнє кохання можна взнати по тому, наскільки від нього людина стає кращою.

Л. Андрєєв.

Любовні страждання — це страждання особливі, й ніхто ще не шкодував про те, що їх зазнав.

Т. Манн.

Коли тебе кохають, не сумніваєшся ні в чому. Коли кохаєш сам, сумніваєшся в усьому.

М. Коллет.

Велике кохання завжди знайде дорогу до коханого, хай навіть і холодного серця.

К. Паустовський.

Розлука для кохання — що вітер для вогню: слабке вона гасить, а велике роздуває.

Р. Бюссі.

Місячні прикмети зарічненців

За більш як три десятиліття, відколи випускник медичного вузу Володимир Перунін приїхав у райцентр Зарічне, він, як зізнався, душею прикипів до цього унікального регіону Полісся — древнього і сучасного одночасно.

— Як людині новій у цій місцевості, мені було цікаво спостерігати за традиціями і звичаями цього самобутнього краю, слухати легенди, які передавалися з покоління в покоління, — розповідає Володимир Перунін. — Все відкладалось у пам'яті. Але згодом я помітив, що це — не просто перекази, все має певний реальний зміст. Ось хоча б легенда про Засвітське озеро, води якого дуже холодні. Від старожилів я почув легенду про його виникнення. Колись давно на цьому місці було поле. Господар у неділю вийшов його орати, що не було заведено на Поліссі. За це селянин був покараний: земля розступилася і поглинула його, а на місці поля утворилося озеро. Мене дуже зацікавила ця легенда. Тож я став шукати наукове підтвердження утворення Засвітського озера. З'ясувалося, що воно утворилося на місці карстової порожнини.

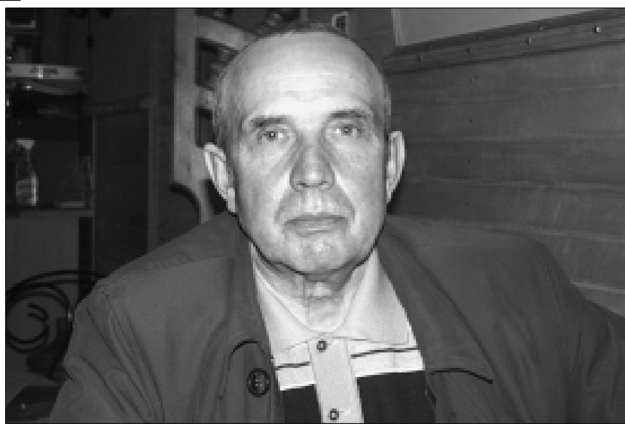

Фото автора.

Як лікар-стоматолог, Володимир Перунін спілкується з багатьма людьми. Від них почув чимало оповідок, які зайвий раз підтверджують, що люди у цьому автентичному краї зберегли і з покоління в покоління передали низку корисних порад, дія яких перевірена на практиці. Так, від однієї з мешканок села Морочне лікар дізнався, що вона наповнює пір'ям подушки, тільки коли місяць уповні — тоді воно не вилазитиме, а коли молодик — підкладає яйця під свійську птицю.

— Таке можна прочитати і в давньогрецьких приписах. Це наводить на думку, що є «інформаційний місток» у просторі й часі між Поліссям і Стародавньою Грецією, сучасністю і сивою давниною іншої цивілізації, —припускає Володимир Перунін. — І ще я помітив, що в обрядових піснях поліщуків повновладним господарем неба і ночі є місяць — нічне сонце. Оспіваний у піснях і легендах, він наділяється силою, яка обдаровує і віднімає. До нього часто звертаються ще дотепер по допомогу в замовляннях. Зростання всього живого поліщуки приурочують до молодика.

— Я помітив, що у Зарічненському районі багато обрядів і свят збережено з часів язичництва, як, скажімо, свято Куста (воно відбувається, коли все пробуджується, розквітає у природі) у селах Старі Коні, Комори, Іванчиці. В їх основі — поклоніння природі, від якої в усі часи залежали поліщуки. Адже умови для землеробства тут нелегкі: неродючі піщані грунти, примхи стихії, які вриваються то посухою, то повінню, — продовжує Володимир Перунін. — Тому люди тут були і є надчутливими до часу, до космосу, до того, що підказує їм місяць. Поліщуки помічали дні, сприятливі для землеробства, і донесли це до нащадків. Скажімо, Л. Алексіюк із села Кутин радить усім у «старі дні» садити рослини, в яких збирають корінці — картоплю, буряки, моркву, в «молоді» — садити і сіяти рослини, що плодоносять поверх грунту: зернові, квасолю, гарбузи, капусту. Коли місяця на небі нема, тобто він ще не народився, настає несприятливий час для садіння овочевих культур — ні цвіту, ні плоду, — застерігає жінка.

Але є й винятки. Про них свого часу В. Перуніну повідала 87-річна Єфросинія Іванівна Полюхович із села Серники: «На старий місяць сіють гречку, бо як посієш у молодику, буде тільки цвісти, а зерно не утвориться. Якщо посіяти на молодий місяць льон, він неодночасно достигне».

Для зарічненців унікальним днем є Благовіщення. Він —своєрідний відлік для поліщуків. Скажімо, через три місяці після цього свята, коли закопуватимуть на зиму на зберігання бульби, треба це робити того дня тижня, на яке припало Благовіщення. Тоді картопля, переконані селяни, краще і довше зберігатиметься, її не погризуть миші. Це саме стосується і складання сіна у стіжки. Є народне повір'я: перед тим, як заходиш до лісу, треба згадати, у який день тижня було Благовіщення. І тоді тебе не вкусить гадюка.

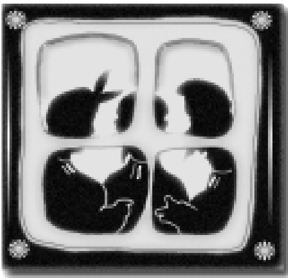
— Я так зрозуміла, що всі почуті спостереження ви зібрали у своєму «Місячному календарі»? — цікавлюся у Володимира Івановича.

— Справді, я їх лише зібрав, систематизував, але ці, як ми їх називаємо, місячні прикмети — надбання поколінь зарічненців, — каже Володимир Перунін. — Цікаво, що такі спостереження і прикмети кожна сім'я тримала у секреті від інших. Тож мені було легше дізнаватися про них від молодшого покоління, яке лояльніше ставиться до того, щоб поділитися такими секретами із земляками.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: укладач «Місячного календаря» Володимир Перунін.

■ ЦЕ ЦІКАВО

Що в сумочці твоїй?

Психологи переконані: вміст жіночої сумочки може розповісти про характер і стиль її власниці. Втім, не сприймайте все буквально...

Стиль «хаос»

Усі потрібні речі лежать глибоко на дні сумочки, і щоб знайти потрібну, треба довгенько ритися... Власниці таких сумочок необразливі, привітні, але можуть випадково підвести ближнього, забувши про обіцянку. Вони не вважають це ганебним. Утім, якщо їх хтось підводить, сприймають це без драматизму. Вони не люблять працювати в напруженому темпі. Легко знайомляться і так само легко розстаються.

Зразковий порядок

Сумочка неяскравих, м'яких кольорів і строгих форм. Усі речі розкладені по відділеннях і завжди під рукою... Власниці «ідеального порядку» активні, надійні, коректні, ввічливі й упевнені в собі. Вирізняються неординарними організаторськими здібностями.

«Колекційна»

У цій сумочці можна знайти все, що колись, було дороге її власниці, — від квитків у театр чи кіно до газетних вирізок з корисними порадами... Такі жінки мрійливі і не надто практичні у житейських справах.

«Про всяк випадок»

У такій сумочці є все: нитка з голкою, набір ліків, манікюрне приладдя, запасні окуляри і колготки, малий телефонний довідник, комплекти ключів, поліетиленові пакети тощо. Це свідчення діловитості, практичності, мудрості і доброти власниці сумочки.

«Ділова»

Тут постійно «живуть» набори поштових марок і конвертів, записник і блокнот-щоденник, калькулятор, спеціалізовані журнали та свіжі газети і обов'язково кілька ручок... Така жінка вирізняється пунктуальністю, але гумор сприймає не завжди.

Наталя ПШИГАЛИНСЬКА.

Вінок від лисини

■ ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО?..

* У королеви Єлизавети I (1533-1603) було майже 3000 платтів.
* Шекспір у своїх поемах згадував про троянди більше 50 разів.
* Ганс Крістіан Андерсен не міг грамотно написати практично жодного слова.
* Римський імператор Юлій Цезар на голові носив лавровий вінок, щоб приховати прогресуюче лисіння.
* Американський індустріальний магнат і мільярдер Джон Рокфеллер пожертвував більш як 550 мільйонів доларів у різні фонди й установи.
* На Землі нині живе приблизно сто тисяч чоловік у віці понад сто років.
* Понад 70 відсотків харчових продуктів для населення Землі дають усього лише 12 видів рослин і 5 видів тварин.

Господарський суд Київської області, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16, Постановою по справі № 43/283 від 18.05.2006 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ТК «Гулівер» (адреса: 02218, м. Київ, вул. Райдужна, буд. 4, к. 3, код ЄДРПОУ 33298738, п/р 26008320620062 в філії АКІБ «УкрСиббанк», КРУ, МФО 300738) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова А. О. (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 27.04.2006 р. по справі №Б15/64/06 ТОВ «Букур» (адреса: 53260, Україна, Дніпропетровська область, Нікопольський район, с. Новоіванівка, вул. Чкалова, буд. 56-а, код ЄДРПОУ 23933059, р/р 26007110905881 в Нікопольському філіалі АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305017) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сідько Сергія Васильовича (ліцензія АБ № 271536 від 15.11.2005 р., адреса: 49600, вул. Дзержинського, 29, офіс 40, м. Дніпропетровськ, тел/факс: (056) 744-21-37, 770-22-92).

Втрачене Свідоцтво про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності СПОП «Довіра», код 31657534, видане Шполянською райдержадміністрацією 29.10.2001 року, Статут СПОП «Довіра» та Свідоцтво платника податку на додану вартість, печатку СПОП «Довіра» вважати недійсними.

Господарський суд Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) постановою від 30.05.2006 р. по справі №10/195/Б визнав банкрутом Господарське товариство аграрно-промислову фірму «Прогрес 2000» (60226, Чернівецька область, Сокирянський район, смт. Романківці, вул. Залізнична, 8, код ЄДРПОУ 30417225, р/р 260003820 в ЧОД АППБ «Аваль», МФО 356464) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Мілованов Артур В'ячеславович (ліцензія АБ №216909 від 19.04.2005 р., поштова адреса: 21001, м. Вінниця, пл. Жовтнева, 1, кім. 805, тел.: (0432) 35-91-35).

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) від 10.05.2006 р. №42/89Б АТЗТ «Поліпром» (84333, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Шкадінова, 33, код ЄДРПОУ 24314789, р/р 26002302511461 в АКБ «Промінвестбанк» м. Краматорська, МФО 334141, порушена справа про банкрутство та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліщук О. Б., ліцензія АБ №176082 від 24.06.2005 р., адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5/1.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 04.05.2006 року по справі №8/379 порушено справу про банкрутство приватного підприємця П'янова В'ячеслава Олександровича (39610, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Героїв Бреста, 87, кв. 86, ІН 2551800134).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича. Ліцензія №250145 від 05.12.2001 р., адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 17, кв. 5.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 13.04.2006 р. по справі №Б40/56/06 приватне підприємство «Форум» (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Воронцова.,15/2, рахунок №26008310428 в ДФ АКБ «Мрія», МФО 306931, код ЄДРПОУ 30669551) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Вдовіна Максима Володимировича (49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, тел.: 33-89-69).

Провадження по справі здійснюється з урахуванням вимог статті 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Вимоги кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дати опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Кіровоградської області від 29.05.2006 р. по справі №9/78 товариство з обмеженою відповідальністю «Конан-Каскад» (28000, м. Олександрія Кіровоградської області, вул.. Першотравнева, 51/127, рахунок 260071588 в АППБ «Аваль», МФО 323538, код ЄДРПОУ 30384902) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Вдовіна Максима Володимировича (49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, тел.: 33-89-69).

Провадження по справі . здійснюється з урахуванням вимог статті 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Вимоги кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дати опублікування оголошення.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СТРІЛОЧНИЙ ЗАВОД»

Повідомляємо Вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Дніпропетровський стрілочний завод» на 31 липня 2006 року о 13:00 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 47 (палац культури ім. Ілліча).

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання Голови та членів Правління Товариства.
2. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
3. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.
4. Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
5. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
6. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться 31 липня 2006 року з 11-00 до 12-45 за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Телефон для довідок: (056) 374-91-33, факс: (056) 374-91-37.

Правління Товариства.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 23.05.2006 року порушено провадження у справі №20/34 про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Ліщинського Олега Володимировича (37800, Полтавська область, м. Хорол, вул. Полтавська, 5, ідентифікаційний номер 2618816597, р/р №26052420513001 в Полтавській філії ПРУ КБ «Приватбанк», МФО 331401).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича, ліцензія №116108 від 15.12.2004 р. (36003, м. Полтава, Майдан Незалежності, буд. 1-Б, к. 18).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Молочник»

Повідомляє, що при виготовленні етикеток для своєї продукції «Сир плавлений «Київський 50%» та «Сир плавлений «Міський 30%» Відкритим акціонерним товариство «Молочник» було використано зображення фотографії пам'ятника «Засновники Києва», автори пам'ятника - Бородай В. З., Фещенко Н. М.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) №250/2б-2003 від 11.05.2006 р. МПП «Булат» (м. Біла Церква, вул. Б. Хмельницького, 8, код 22205375, р/р №26007352 в Білоцерківській філії АППБ «АВАЛЬ», МФО 321121) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дяченка С. В. (ліцензія АБ №216945 від 08.04.2005 р.), 03055, Київ, а/с №149, тел./факс: (044) 236-11-17.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б, Постановою по справі №43/326 від 02.06.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Рітум» (адреса: 03115, м. Київ, вул. Святошинська, 3, код ЄДРПОУ 33237874), п/р 26000303876301 в Лівобережній ФАКВ «ТАС-Комерцбанк», МФО 300971, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Повідомлення про реорганізацію

Відповідно до Наказу Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту №658 від 03 березня 2006 року, Державне підприємство «Готель «Спорт» (ідентифікаційний код 01997700) повідомляє про те, що перебуває в процесі припинення юридичної особи, у зв'язку з його реорганізацією, шляхом приєднання до державного підприємства «Центральна дирекція з управління та реконструкції спортивних споруд».

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту опублікування даного повідомлення.

Адреса: м. Київ, вул. Червоноармійська, 55. Тел. для довідок: 289-00-16.

Голова ліквідаційної комісії.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 23.05.2006 року порушена справа № 9/73 про банкрутство дочірнього підприємства «Кіровоградбуд-Універсал» (25006, м. Кіровоград, проспект Правди, 9, кв. 101, код ЄДРПОУ 23682812).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ніколаєнко Вікторію Андріївну (25006, місто Кіровоград, вулиця Кірова, 73, кв. 10, ліцензія серії АБ № 271504 видана 27.10.2005 року).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановами Господарського суду Вінницької області визнано банкрутами:

- по справі №10/45-06 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Надія» (23823, с. Велика Мочулка, Теплицький р-н Вінницької обл., код 30896922);
- по справі №10/46-06 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Шиманівка» (23822, с. Шиманівка, Теплицький р-н Вінницької обл., код 30808045, р/р 260097604 у ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247);
- по справі №10/50-06 Товариство з обмеженою відповідальність «XXI століття» (23820, с. Соболівка, Теплицький р-н Вінницької обл., код 30165540, р/р 26005017410506 в ВАТ «Укрексімбанк» м. Вінниця, МФО 302429);
- по справі №10/51-06 Селянське (фермерське) господарство «Перепел» (24320, вул. Процишина, 54/80, м. Ладижин, Вінницька обл., код 23106115, р/р 26006301143 в Промінвестбанку, МФО 302485).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ВАТ «Миколаївська ТЕЦ», м. Миколаїв, вул. Каботажний узвіз, 18, телефон/факс: (0512) 36-20-40, подала до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва теплової енергії за місцем здійснення заявленої діяльності: місто Миколаїв, ВАТ «Миколаївська ТЕЦ».

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою по справі №23/117-б порушив провадження про банкрутство ТОВ «Спеціпром компанія» (02183, м. Київ, вул. Кібальчича, 3-б, к. 8, код 33444932, рах. №26009485031 в ФДК ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Продається молокозавод

потужністю 100 тонн переробки молока за добу. Оплата за домовленістю.

Довідки за телефоном: 8 (067) 858-20-93.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) постановою від 16.05.2006 р. по справі №20/37б визнав банкрутом закрите акціонерне товариства «Штерівський завод кріпильних виробів» (94534, м. Міусинськ Луганської області, вул. Вокзальна, 1, поточний рахунок 260043202200 у АБ «АЖІО» м. Київ, МФО 300175, ідент. код 00222108) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Роман Володимирович (ліцензія АА №520132 від 01.07.2003 р., адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) порушено справу №Б-6/51 про банкрутство ВАТ «Отинійська меблева фабрика» (вул. Щорса, 24, смт. Отинія Коломийського району Івано-Франківської області, код 05496224, р/р №26009301200176 в АКБ «Мрія», МФО 336462).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лотоцького Святослава Володимировича (м. Івано-Франківськ, вул. Шопена, 6/8, ліцензія: серія АА №779339 від 26.10.2004 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

---

21 квітня 2006 року Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) згідно Постанови по справі №12/19 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Актово» (56537, Миколаївська область, Вознесенський район, с. Актово, ЄДРПОУ 05521117, п/р 2600631151815 в Промінвестбанк м. Вознесенськ, МФО 326289).

Ліквідатором призначено Черепенко В. Г. (ліцензія серія АБ №176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел.: 8 (0512) 47-34-64, 47-34-63).

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 16.05.2006 р. по справі №9/132 визнано банкрутом закрите акціонерне товариство «Каскадтранс» (Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Паризької комуни, 64), п/р 26003000046001 в Олександрійській філії КБ «Надра», МФО 323602, код ЄДРПОУ 23683823. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Заболотного Г. В. (25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 23), ліцензія АБ №176194 від 07.09.2005 р.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) 13.04.2006 р. порушено справу про банкрутство №Б-24/37-06 боржника ПВКФ «Вікторія-Альфа» (61068, м. Харків, вул. Польова, 6, кв. 87, код ЄДРПОУ 21243385, р/р 260080133469 ВАТ «Інпромбанк» м. Харкова, МФО 351878). Розпорядником майна призначено - Ткачова Олександра Григоровича, ліцензія серії АА №719858 від 02.03.2004 р., адреса: м. Харків, вул. Державінська, 2-Б, кв. 44.

Господарський суд Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) постановою від 11 травня 2006 року, справа №14/4889, визнав банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Чижівське», код ЄДРПОУ 03083914, с. Чижівка Звенигородського району Черкаської області, та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Олексенко Н. В., ліцензія АБ №176063, м. Черкаси, вул. Вернигори, 17, к. 106, тел.: 8 (0472) 631-733.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ ЗАТ «КИЇВМЕТАЛ»,

що відбудуться 04 серпня 2006 р. о 15 годині в приміщенні цеху виробничих послуг ЗАТ «Київметал» за адресою: м. Київ, 02660, проспект Визволителів, 5.

Реєстрація акціонерів та їх представників починається о 13 годині 04 серпня 2006 року за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах при собі необхідно мати:

- паспорт, що посвідчує особу акціонера та довірену особу;
- доручення на право участі у зборах для представників акціонерів, оформлене та завірене згідно з чинним законодавством.

На загальних зборах будуть розглянуті питання:

1. Звіт Голови Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік та основні напрямки діяльності Товариства на 2006-2007 роки.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії.
3. Звіт Ради Товариства.
4. Порядок розподілу прибутку за 2005 рік.

Правління ЗАТ «Київметал».

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою від 25.05.2006 р. по справі №12/92-06, згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнав банкрутом Приватне виробниче підприємство «Водолій Авто» (40030, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 6, кв. 20, код ЄДРПОУ 32462683) відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Лазаренка Максима Леонідовича (ліцензія Міністерства економіки України серії АБ №176114 від 12.07.2005 р.), адреса: 40032, м. Суми-32, а/с 1407.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ЗАТ "Ворскла"

Рада ЗАТ "Ворскла" повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 4 серпня 2006 року об 11 год. за адресою: Сумська область, м.Тростянець, вул. Б.Хмельницького, 37, офіс ЗАТ "Ворскла". Початок реєстрації акціонерів - об 10 год.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції про діяльність за звітний період.
2. Звіт ревізійної комісії за звітний період.
3. Розподіл прибутку товариства за звітний період.
4. Напрями подальшої діяльності товариства та заходи, пов'язані із зменшенням обсягів сировини та замовлень на виробництво продукції.
5. Надання згоди товариства на укладання договорів.

Для участі у загальних зборах акціонери повинні мати при собі паспорт або інший документ, що засвідчує особу, а уповноважені представники акціонерів - також належним чином оформлену довіреність.

ПОСТАНОВОЮ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 23.05.2006 року по справі №7/37-06 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства «Техпласт» (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Першотравнева, 46, к. 50, код ЄДРПОУ 32275437).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АБ №116256 від 25.01.2005 року (39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Будь-яка кількість!

АТЕК

вітчизняний виробник

приймає замовлення на виготовлення

Зернозбиральних комбайнів, самохідних косарок, стогокладів, навантажувачів, бульдозерів, автогрейдерів, автокранів, екскаваторів колісних та гусеничних, жаток зернових валкових і прямого комбайнування для збирання кукурудзи, соняшника, зернобобових і трав'яних, підбирачів для комбайнів, електробетонозмішувачів, садово-городнього інвентарю та візків, стрем'янок і ін.

Тел. у Києві (044) 443-69-02, 443-74-39, факс (044) 443-74-36

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Якименко Лариси Григорівни	- суддею місцевого Амур-Нижньодніпровського районного суду міста Дніпропетровська;
Лях Ольги Петрівни	- суддею місцевого Амвросіївського районного суду Донецької області;
Сватікова Андрія Вікторовича	- суддею місцевого Калінінського районного суду міста Донецька;
Ільницького Ігоря Дмитровича	- суддею місцевого Богунського районного суду м. Житомира;
Галичанського Сергія Вікторовича	- суддею місцевого Оріхівського районного суду Запорізької області;
Мосейка Якова Володимировича	- суддею місцевого Пологівського районного суду Запорізької області;
Федорової Надії Василівни	- суддею місцевого Маловисківського районного суду Кіровоградської області;
Шилової Людмили Михайлівни	- суддею місцевого Кіровського районного суду м. Кіровограда;
Бершадської Оксани Володимирівни	- суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда;
Соп'яненка Олександра Володимировича	- суддею місцевого Ковпаківського районного суду міста Суми;
Шевчука Володимира Івановича	- суддею місцевого Ізяславського районного суду Хмельницької області;

Державна судова адміністрація України.

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

проводить навчальний курс

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 17 по 22 липня 2006 р.

і надає повний комплекс юридичних послуг

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ!

Всіх, у кого термін дії ліцензії закінчується,

запрошуємо на переатестацію

Адреса: 03680, м. Київ, бульв. І.Лепсе 4, 2 поверх

(044) 495-21-19, 495-21-20

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Закрите акціонерне товариство «Центральний спортивний мисливсько-рибальський клуб «ДИНАМО»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 26 липня 2006 року о 18:00 в приміщенні клубу: м. Київ, вул. Горького, 9-Б.

Порядок денний:

Передача акцій фізичних осіб Київській обласній громадській організації «Центральний спортивний мисливсько-рибальський клуб «ДИНАМО».

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу №10/173-05 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Птахофабрика «Великомитницька» (22060, Вінницька обл., Хмільницький район, с. Великий митник, код ЄДРПОУ 05521175).

Розпорядником майна призначено Болховітіна Віталія Михайловича (ліцензія АА №630030 від 18.11.2003 р., м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, кім. 412, тел.: 52-03-41).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 01.06.06 р. по справі Б-39/55-06 сільськогосподарський виробничий кооператив "Жовтень" (ЄДРПОУ 00708682, Харківська обл., Барвінківський р-н, с. В. Комишуваха, вул. Леніна) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника А. І. (ліц. АА № 116145 від 13.12.04 р.; м. Лозова, м/р-н 2, буд. 7, кв. 43).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця ліквідатором або надсилаються до Господарського суду Харківської обл.

Постановою господарського суду Харківської області від 25.05.2006 р. по справі №Б-39/08-06 ПП «Новомиколаївське», код ЄДРПОУ 31581707, п/р 26000801300101 в ХФ КБ «ЕКСПОБАНК», МФО 351964, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого П'янова С. В. - для листів: 61007, м. Харків, вул. 2-ої П'ятирічки, 15, кв. 33.

Заяви з майновими вимогами приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 25.05.2006 р. по справі №Б-39/09-06 ПСП «Новомиколаївське», код ЄДРПОУ 30755423, п/р №26004348515001 в Купянському ТОБО ХФ КБ «Приватбанк», МФО 351533, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого П'янова С. В. - для листів: 61007, м. Харків, вул. 2-ої П'ятирічки, 15, кв. 33. Заяви з майновими вимогами приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Дзержинське АТП 11478", м. Дзержинськ, вул. Дзержинського, 6, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Дзержинське АТП 11478": 1. Будівля механічної мийки та споруда (під демонтаж), початкова ціна продажу - 3100,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 155,00грн. 2. Будівлі, споруди та обладнання (під демонтаж), початкова ціна продажу - 8616,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 430,80грн. 3. Будівля пташнику (під демонтаж), початкова ціна продажу - 3350,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 167,50грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу- 17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті о 16.00 год. 28 червня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів з дати публікації інформації 29 червня 2006р., об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Дзержинське АТП 11478".

Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21.

Господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) 12 травня 2006 р. порушено справу № 7/105-06-4320 про банкрутство Малого підприємства фірми «Судоремонт» (65031, м. Одеса, вул. Одеська, 43-А, код ЄДРПОУ 22468413, п/р 2600830151032 в Одеському центральному відділенні Промінвестбанку, МФО 328135) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Чорноморця Сергія Володимировича, ліцензія серії АБ №271613 від 16.12.2005 р. (65011, м. Одеса, вул. Пушкінська, 54, кв. 4, тел.: (0482) 32-90-21).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Щотки Станіслава Олексійовича	- суддею Верховного Суду України;
Грека Бориса Миколайовича	- суддею Верховного Суду України;
Оніщука Віталія Володимировича	- суддею апеляційного суду Вінницької області;
Забродського Михайла Івановича	- суддею апеляційного суду Житомирської області;
Вербицького Володимира Володимировича	- суддею апеляційного суду Луганської області;
Гагіна Миколи Вікторовича	- суддею апеляційного суду Сумської області;
Кононенко Олени Юріївни	- суддею апеляційного суду Сумської області;
Юзюка Олега Марковича	- суддею апеляційного суду Хмельницької області;
Леванчука Олексій Миколайовича	- суддею апеляційного суду Хмельницької області;
Сундукова Василя Михайловича	- суддею апеляційного суду міста Севастополя.

Державна судова адміністрація України.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) ухвалою від 26.05.2006 року по справі №10/204/06 визнано банкрутом приватну фірму «Ольма», код ЄДРПОУ 23139315, адреса: 56330, с. Іванівка, Врадіївський район, Миколаївська область, р/р 26006221146601 Приватбанк, МФО 326610; р/р 26009001048001 в МФАТ «Укрінбанк» м. Миколаїв, МФО 32658; р/р 260035328 МОД АППБ «Аваль», МФО 326182 м. Миколаїв та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Балєва Валентина Петровича (ліцензія №487832, інд. 26600, Кіровоградська обл., смт. Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел.: (05250) 9-61-68, 8-050-905-79-68.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ЗАТ «Маяк Київський» повідомляє Акціонерів про скликання Загальних зборів, які відбудуться о 10-00 01 серпня 2006 року за адресою: м. Київ, вул. Чаадаєва, 2-Б, пр. 33, конт. тел.: (044) 531-19-03, (044) 289-17-26.

Для участі в Загальних зборах Акціонерам потрібно мати при собі паспорт, представникам акціонерів - належно оформлене доручення та документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Вирішення питання про звільнення Голови Правління.
2. Вирішення питання про призначення Голови Правління.
3. Вирішення питання про виключення зі складу Акціонерів ЗАТ «Маяк Київський» Агопової Надії Володимирівни.
4. Вирішення питання про перерозподіл часток між Акціонерами в Статутному фонді ЗАТ «Маяк Київський».
5. Вирішення питання про збільшення розміру Статутного фонду ЗАТ «Маяк Київський» шляхом збільшення кількості простих іменних акцій існуючої номінальної вартості.
6. Вирішення питання про затвердження нової редакції Статуту.
7. Вирішення питання про надання повноважень Голові Правління ЗАТ «Маяк Київський» на підписання від імені Акціонерів нової редакції Статуту.

Інформація про зміни Статутного фонду, передбачена статтею 40 Закону України «Про господарські товариства»

Статутний фонд збільшується шляхом додаткового випуску простих іменних акцій з метою розвитку виробництва та збільшення кількості обігових коштів.

Спосіб збільшення Статутного фонду - додатковий випуск акцій існуючої номінальної вартості, їх оплата проводиться за рахунок джерел, передбачених ст. 13 Закону України «Про господарські товариства».

Акціонери мають рівне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у Статутному фонді Товариства на дату прийняття рішення про збільшення Статутного фонду Товариства. Акціонери, які бажають придбати акції додаткової емісії, мають подати заяви Голові Правління Товариства на протязі 30 календарних днів з моменту опублікування повідомлення в пресі.

У зв'язку зі збільшенням Статутного фонду Товариства збитки власникам акцій не очікуються. У разі виникнення збитків, відшкодування буде проведено в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

СПОРТ

СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 107 (3857)

14—15 червня по всій Україні дощі посиляться. 14-го — у південних і центральних областях подекуди сильні зливи, шквали 15—20 м/с. 15-го — також подекуди очікуються грози та зливи у західних, північних і східних областях. Температура вночі 10—18, вдень 14—24; в Карпатах уночі 5—8, вдень 9—13. У Києві і Київській області — дощі, грози, температура вночі 10—16, вдень 19—24.

Табло чемпіонату

9 червня

Група А. Німеччина—Коста-Рика. 4:2. Мюнхен. «Альянц арена». 64 960 глядачів. **Голи:** Лам, 6, Клозе, 17, 61, Фрінгс, 87 — Ванчопе, 12, 73.

Польща—Еквадор. 0:2. Гельзенкірхен. «Ауфшальке арена». 52 000. К. Тенорiо, 24, Дельгадо, 80.

10 червня

Група В. Англія—Парагвай 1:0. Франкфурт. «Комерцбанк арена». 48 000. Гамарра, 3 (автогол).

Тринідад і Тобаго—Швеція. 0:0. Дортмунд. «Вестфаленштадіон». 63 000. Вилучено Евері Джона (Тринідад і Тобаго, 45+1).

Група С. Аргентина—Кот д'Івуар. 2:1. Гамбург. «AOL арена». 49 700. Креспо, 24, Савіола, 38 — Дрогба, 82.

11 червня

Група D. Мексика—Іран. 3:1. Нюрнберг, «Франкенштадіон». 41 000. Браво, 28, 76, Зінья, 76 — Голмохаммаді, 36.

Ангола—Португалія. 0:1. Кельн. «Рейненергіштадіон», 45 000. Паулета, 4.

Група С. Сербія і Чорногорія—Нідерланди. 0:1. Лейпциг. «Центральштадіон». 37 216. Робен, 18.

12 червня

Група Е. Італія—Гана. 2:0. Ганновер. «AWD арена». 43 200. Пірло, 40, Якінта, 83.

США—Чехія. 0:3. Гельзенкірхен. «Ауфшальке арена». Коллер, 5, Росицький, 36, 76.

Група F. Австралія — Японія. 3:1. Кайзерслаутерн. «Фріц вальтер». 46 000. Кехілл, 84, 89, Алоїзі, 90+2 — Накамура, 26.

... І маленький коментар

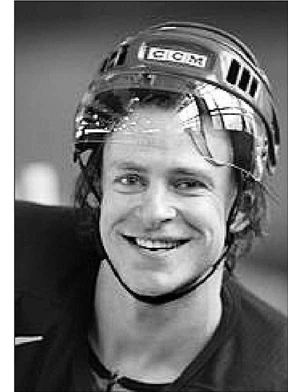
Нічого особливого протягом стартових днів чемпіонату не сталося. Все йде, так би мовити, за наміченим планом. Крім хіба що поєдинку Австралія—Японія. Ще за шість хвилин до фінального свистка перед вели японці — 1:0. Але примудрилися пропустити три м'ячі!

До розряду несподіванок можна віднести нічию шведів з не дуже сильною командою Тринідаду і Тобаго. Нічим не здивувала Італія. Вона, за традицією, подбала про міцну оборону. А от завзята і рухлива, певною мірою технічна команда Гани жодного разу не потурбувала воротаря «Скуадри адзурри» Буффона, хоча була дуже активною. Тим часом підопічні Марчелло Ліппі, серед яких чимало зірок, розібралися з африканцями класно і майстерно.

Сподобалася багатьом зустріч Аргентини та Кот д'Івуару.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Сергій Климентьєв — найкращий хокеїст України!

Інтернет-проект «Українська хокейна агенція» уп'яте провів опитування для визначення найкращого хокеїста країни. Ним названо капітана української збірної і чемпіона Росії у складі казанського клубу «Ак Барса», 31-річного оборонця **Сергія КЛИМЕНТЬЄВА.**

Фахівці та журналісти віддали йому 27 перших місць, 19 других і 13 третіх. А в підсумку — 132 бали. Нападник київського «Сокола» і збірної **Віталій Литвиненко** став другим — 108 балів (18,15,24). Третій призер — воротар магнітогорського «Металурга» і збірної України **Костянтин Симчук** — 73 бали (15,12,4).

На знімку: лауреат сезону—2005/2006 Сергій Климентьєв.

Фото надано сайтом УХА.

Приз дістався господарям

Футбол. V Міжнародний юнацький турнір пам'яті Віктора Банникова (U-16). Третій тур групового раунду. **Група А.** Україна—Італія. 2:2. Сербія—Болгарія. 4:1. **Група В.** Туреччина—Словаччина. 0:0. Росія—Польща. 0:0. **Матч за третє місце.** Італія—Туреччина. 2:0.

Фінал. Україна—Польща. 1:0. **Гол:** Шевчук, 24.

Україна: Пославський, Кушниров, Гудима (Максименко, 41), Коркішко (Славов, 41), Петров, Карноза (Мудрак, 41), Шевчук, Білий, Шахов, Стеценко, Геращенко (Карабаєв, 41). **Запасні:** Ісмайлов, Підвірний. **Тренер** — Юрій Калитвинцев, **асистент** — Юрій Мороз.

За традицією визначили кращих гравців змагань. Ними стали: **воротар** — Войцех Щенсни (Польща), **оборонець** —Алесандро Туйа (Італія), **півоборонець** — Алан Дзагоєв (Росія), **нападник** — Сальваторе Катурано (Італія). **Найкращим гравцем турніру** названо Артура Карнозу (Україна).

Нагороди і призи лауреатам вручили президент ФФУ Григорій Суркіс і вдова Віктора Банникова — Людмила Миколаївна.

Старт дано!

Кореспондентський пункт «Голосу України» на ЧС—2006 (Берлін, Крумме штрассе, 50) розпочав свою роботу!

(Початок на 1-й стор.).

Урочиста церемонія відбулася в Мюнхені, на стадіоні «Альянц арена», у святковій атмосфері і за умов безпрецедентних заходів безпеки. Дуже симпатична і знаменита пара — легендарний король футболу Пеле і відома німецька модель Клаудіа Шиффер — під овації вболівальників внесли золотий Кубок світу на арену і продемонстрували його трибунам, котрі, до речі, не були заповнені по вінця.

А потім нетривале театралізоване дійство, і на арену винесли таблички з написами років, коли проводилися чемпіонату світу. Їх несли дівчата і хлопці, вдягнені в кольори збірних, котрі вигравали конкретний чемпіонат. Був парад зіркових ветеранів.

Затим на очі публіки з'явилися голова оргкомітету ЧС—2006 Франц Беккенбауер, президент ФІФА Йозеф Блаттер і президент Німеччини Хорст Келер. Саме перший посадовець ФРН оголосив головну футбольну подію чотириріччя відкритою. Пан Келер, зокрема, сказав: «Ласкаво просимо до Німеччини, ви перебуваєте в гостях у друзів».

Під завісу дійства на арені вітали прапори країн-учасниць. Наш синьо-жовтий стяг був поряд з прапором США. Так визначено абеткою...

А збірна України того дня останньою з учасників прилетіла до Німеччини. В аеропорту Берліна нашу команду зустрічала сила-силенна журналістів. Та багато вболівальників, переважно представників української діаспори в Німеччині. Олег Блохін сказав, що настрій у всіх добрий і команда готова до старту в чемпіонаті.

Оминувши паспортний контроль, наша делегація «зеленим коридором» дісталася красивого комфортабельного автобуса, пофарбованого в синьо-жовті кольори з українськими прапорами на фюзеляжі. Цей красень перевіз наших до їхньої резиденції у Потсдамі.

Українська збірна, єдина з учасників, обрала місцем дислокації територію Східної Німеччини (колишньої НДР). Але вона ще й однісінька з колишніх республік СРСР пробилася до фіналу світового футбольного фестивалю. А от цей факт, гадаю, особливо зворушливий і приємний — стартового дня чемпіонату дружина півоборонця збірної і київського «Динамо» Руслана Ротаня подарувала йому доньку! Дуже щаслива подія і добрий знак, чи не правда?

До речі, українську збірну супроводжує ціла команда артистів. Скажімо, охоче підтримуватиме наших уболівальників Святослав Вакарчук. Він дасть для них кілька безплатних концертів у Німеччині.

Пізніше до українського футбольного десанту приєднався його командир, президент ФФУ, член виконкому УЄФА Григорій Суркіс. Він вважає, що нам цілком до снаги вийти з групи. Однак легкою прогулянкою матчі на старті, звісно, не будуть.

Григорій Михайлович відкрив деякі секрети. Один із них стосувався преміальних за вихід із групи. Це приблизно три мільйони доларів. Кожному з гравців дістанеться від 130 до 150 тисяч доларів.

Отже, підготовчий період у збірної України позаду. До речі, вона не програла жодної з контрольних зустрічей на завершальному етапі. Українські змагуни забили десять м'ячів і не пропустили жодного. У декого це навіть викликає тривогу. Інші, навпаки, вважають, що команда вже достатньо досвідчена, впевнена у собі і має добру мотивацію.

А ще наголошується, що українські футболісти — справжні патріоти, приїхали відстоювати честь держави. Сьогодні в них дуже складний іспит — у Лейпцигу стартовий матч із потужною Іспанією. І хай допоможе їм Бог!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Берліна).

■ ФОТОФАКТ

У вихідні на Хрещатику найсильніша людина планети Василь Вірастюк установив новий рекорд: протягнув на відстань 25 метрів сім зв'язаних між собою автомашин загальною масою 10 тисяч 730 кілограмів за 30 секунд.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

14 ЧЕРВНЯ

■ *1781. Народився архітектор Вікентій Беретті. За його проектами в Києві збудовано, зокрема, університет та інститут шляхетних дівчат (Жовтневий палац).* ■ *1783. Засновано Севастополь.* ■ *1891. Народився Євген Коновалець, один з керівників ОУН.* ■ *1921. Затверджено положення про Всеукраїнську академію наук.* ■ *1931. Помер історик та політичний діяч В'ячеслав Липинський.* ■ *1941. Здійснено масову депортацію «неблагонадійних» з республік Прибалтики.* ■ *1961. В УРСР знято з державного обліку 364 пам'ятки архітектури культового призначення.*

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 105

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2273

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

